

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES,
SIVE DE DEORVM ORIGINE
LIBRI TRES.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Que in priori editione corrupta & mutila fuerāt
hac posterior sedulo castigauit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC

SERVM PLENISSIMO.
*Sam. Joh. Georgij & Wenderstein Canonici.
ci Augustani, 1765.*

SCRIPTA

MINI.

ANTVERPIAE,
Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO
M. D. LXV.

Cum Priuilegio ad sexennium.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

SVMMA PRIVILEGII.

 Autū est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliothecas*, siue de *Deorum origine* libros ex interpretatione *Bened. Aegij*, suis aut alienis typis excusos, venum exponat, aut ab alio proximis sex annis exponendos curet, præter *Gulielmum Silvium* suę *Ma^r Typographū*. Qui secus fecerit poenam in privilegio expressam incurret. *Data Bruxelæ, Anno 1564.*

Facuvvez.

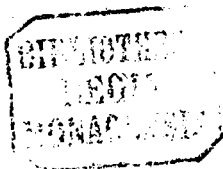
GVLIELMVS SILVIVS

2

CANDIDO LECTORI.

DUm forte fortuna in hunc auctorem,
non ita pridem Roma satis mendose
excusum incidi amice lector, visus sum
mihi insignem quendam thesaurum na-
ctus, itaque communicato hominibus doctis libro,
hortati è vestigio sunt ut probè castigatum formu-
lis nostris euulgarem, allaturum haud dubiè hoc o-
pus incredibilem potioris litteraturæ studiosis fru-
gem, quorum consilio libenter ut quoquo modo re-
ctis vestris studiis commodare possem acquievi.
Atqui utinam ita ex nostra officina ut opto pro-
deat, tantumque fructum ex eius lectione capiat stu-
diofa cohors, quantum & animus hic (ipso-
rum conatibus additissimus) & res
ipsa requirere videtur.

Vale.

Ἀδύλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Ἀϊώνων ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἄσ' ἐμείο
Παιδείης μύθους γινῶδι παλαγγεῖας
Μηδ' ἔσ' ὁμηρεῖν σελὶδ' ἐμβλεπε, καὶ δ' ἔλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδ' ἐμυλογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζῆτει πολύδρουσι δίχον, εἰς με γὰρ ἄδρῶν,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Aegim sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si veterem hanc nostram perlegis historiam:
Neonide ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multisonos Cyclicum versus ne quare, quod in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AEGIVS

SPOLETINVS IANO ME-

TELLIO SEQVANO

S. P. D.

Etterimum animi vitium
Iane Metelli vir sapientissi-
me, quod ἀχαριστία Græ-
ci vocant, vt omni diritate,
& immanitate acerbissi-
mum damnatum, exterminatūque sem-
per fuisse inuenio, in quo M. Cicero ni-
hil non inali non esse testatur. Quis &
Menander Comœdiæ nouæ scriptor, in-
grato, inquit, homine Terra peius nihil
creat, cuius exemplum, omni supplicio-
rum genere dignum de Popilio Lœnate
Picenō homine, in Ciceronem habetur.
Hic enim capite anquisitus, illius eloquē-
tia, caussa admodum dubia fluctuans, sal-
uus ad suos remissus, eloquentiæ postea
patrem occidere non erubuit: & illud
Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingra-
to facto, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ
ipsius indulgit verecundiæ. Contrà verò

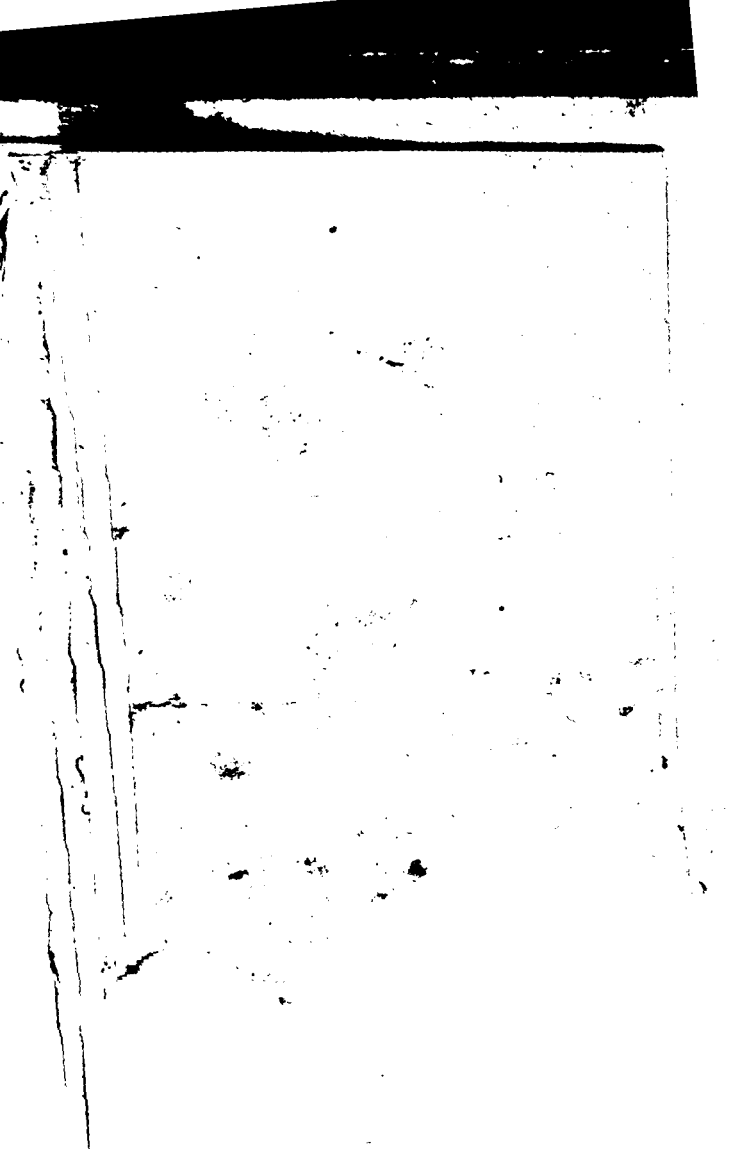
A 3 insigni

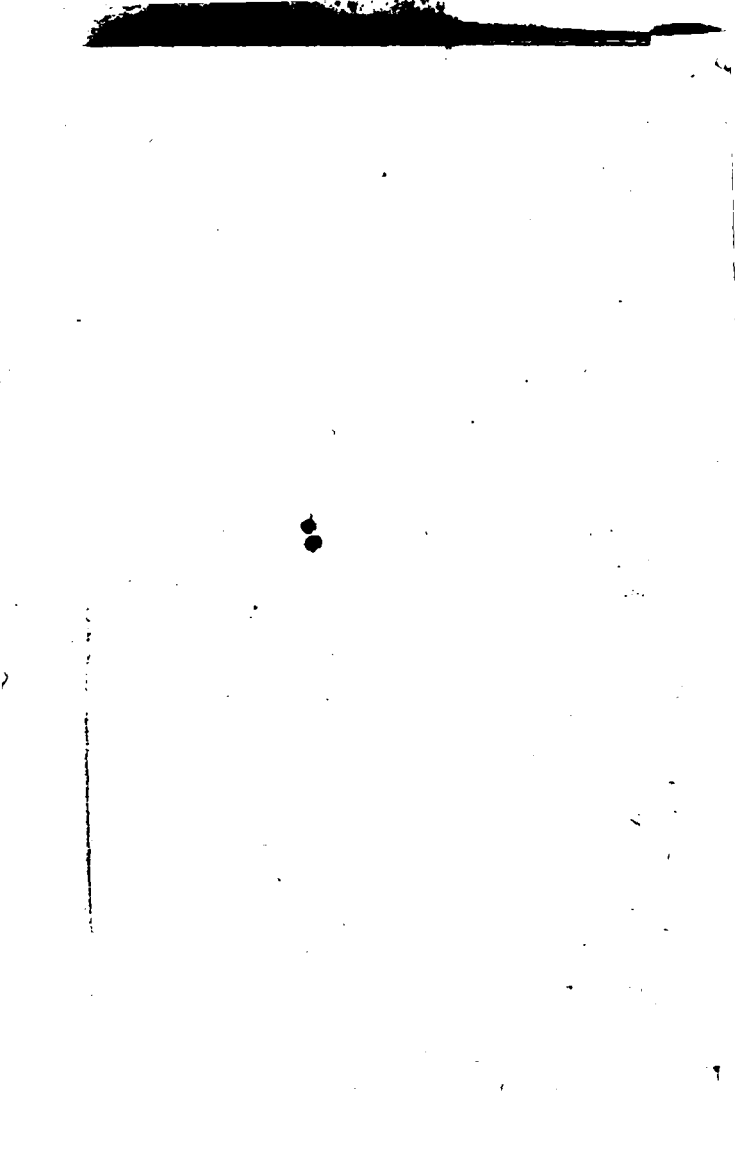
insignī animi virtute, quān gratitudinē
vocant recentiores, nihil esse iucundius
nihil salutaris, ac magis frugiferum ni-
hil, optimi cuiusque sententia sancitū es-
se cōperio. Hinc Minucij in Fabiū Ma-
ximū, & Culeonis in Africānū priorem
celeberrimas grati animi significationes
vsque adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi-
hi Apollodori tui, Atheniensis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quān libentissimē concessisti, qua-
lem, quātamque de Aegij studijs opinio-
nem animo tuo iamdudum percepisses,
apertissimē indicasti, nec non tuo quasi
iudicio, me omnibus tanto labori velut
suffecturum declarasti, omnium quidem
ingratissimus esse censerer, si cui potius
alteri, quān tibi hunc à me tuo iudicio
susceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nūcupādū existimē. Nō defuere ingenue
fateor, & grauissimi quidē viri, vtriusq; no-
strū cū amātissimi, tū etiā studiosissimi,
qui suaderent vt absolutam hanc, & à te
mihi

4
mihi iniunctā olim prouinciā, amplissi-
morū patrū cuipiā, aut Reulorū nonnul-
li dedicarē, vt inde mihi, aut gratiā planē
immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer-
te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi-
tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
æruscator à pecuniæ studio semper ab-
horruī, ijsce Lænatis, ac Pōpei ingratiss-
etis explosis, Minucij, & Culeonis gratū,
piumque opus imitatus, ijsce inquam a-
micis, τῆς ἀχαριστίας vitium, quod à me
alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
censeo; neque hac cōtumelia, iniuriaque
Appollodorū nostrū affecturus sum. Is
enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, redi-
re maiore in modū desiderat; cur igitur,
inquā tāto eius desiderio satis ego mini-
me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
sub tuo noīe, qui per tot sæcula, deliruit,
Apollodorus emergat in lucē. At, si per
Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, ni-
hil est, q̃ illi succenseas, atq; eo secū noīe
expostules, q̃doquidē in eo vertēdo, ex-
poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō-
giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

A 4 est

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum ~~Latinorum~~, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quā rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enataffet incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdiq̃ue discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

APOLLODORI ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECES SIVE DE

DEOR. ORIGINE,

Liber primus.

Benedicto AEgio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis uniuersi imperio præsuit, quique ducta uxo re Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, & Cæum: Qui, quod singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tū robore ceteris mortalibus antecelluerūt.

Post hosce autē ē Cælo Tellus, Cyclopa, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cælus uinctos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

Cælus itē ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cæū, Hyperionē, Criū, Lapetūq; cognomēto Titanas, & nouissimū omniū Saturnū suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox uero Terra indignissimē ferēs,

A s filiorum

filiorum in tartara deiectionem internecionem, Titanas, ut patrem dolo aggredieretur, inducit. Saturno quoque adamantinam falcem suggerit. Tum hi omnes praeter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus praefecta Caeli genitalia deiecit in pelagus, de quo virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megera enatae sunt. Caelo demum à Regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Post ubi Calus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri pradixerunt, singulos, ut quisque in lucem prodibat, atque nascebatur, ita deuorabat. Et Vestam prius, Cererem deinde, & Iunonem: post has Plutonem & Neptunum deglutiniuit. Quamobrem irata coniux Rheia in Cretam, quo tempore Iouem in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Dibae illum parit, & Curetibus, Adraesteaeque, ac Idae nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Ha vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asservantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheia vero inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit aetatis, Metin Oceani filiam sociam capit, quae Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus

coactisque prius, deinde quos antea filios, deno-
 rarat, euenit: quorum adiumento Iupiter aduer-
 sus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Ve-
 rum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus
 victoriâ foui, si in Tartarum deiectos sibi in socie-
 tatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iam tum
 etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetraque, & ful-
 mine, Plutonium autem Galea, & Neptunum tri-
 dente condonarunt. Hic illi telis armati Titanas
 subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, centimanis custodiendos dederunt.
 Quo facto idem rerum imperiû sorte inter se par-
 tiuntur: ac Ioui quidem celi regnum, Neptuno ma-
 ris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano qui-
 dem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia,
 Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Me-
 tis. Ceterum ex Phœbe, Asteria, & Latona:
 ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio
 & Eurybœa Plutis filia nati sunt Astræus,
 Pallas, Perseus.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur At-
 las, qui suis humeris calum sustinet, Prometheus
 item, & Epimetheus, ac Menœtius, quæ in Titani-
 co bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrusit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirœ gemi
 nus cætaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt
 Veti, & Astra. Perseus ex Asteria Hecate genuit.

Pallanti

D. X. A. E. 1

Pallanti, & Stygi ex Oceano perlati Nere,
Cratus, Zelus, &ia.

Iupiter Crygis aqua de scapulo per inferorum
loca fluentem, iurisiuradi regione decorauit: quod
ipsi contra Titanas, una cum filiis opem tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs
nata sunt, Iris, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignuntur Phorcyades, Gor
gones, de quibus dicendum erit: ubi de Persei re
bus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Ne
reides filia fuerunt: qua hisce nominibus appellan
tur, Cymothoe, Spiò, Glaucothoe, Nausithoe, Ha
lia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Euli
mene, Agaue, Eudora, Dotò, Pherusa, Galatea,
Aetæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cy
mò, Pione, Halimede, Plesæure, Eucrota, Proto
Ploto, Calypso, Panope, Crantò, Neomeris, Hippo
noe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione,
Isæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumæstia, &
namene, Ceto, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem sibi conubio iunxit, ex
eâq; Heben, Ilithyian, & Argen procreauit. ad
hac multis cum mortalibus, tum immortalibus mu
lieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cœli filia,
Horas creat, frenen, Eunomiam, Dicen. Parcas
Clothò, Lachesis, Atropon. Ex Dione Venerem: ex

Eury-

Eurynomē, Oceani filia, Gratiās, Aglaiam, Euphrosynen, & Thaliām: De Styge Proserpinā: ē Mnemosyne, Musas, quarū Princeps omnium est Calliope, deinde Clīo, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliope, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicā exercuit: cuius cantu lapides, arboresq, promouebat. Hic, post Euridicē coniugem serpentis morsu ē medio sublatam, ad Plutonis renocaturus ipsam descendit, ab eoq, persuasus, ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redeundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iā domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquā fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisiq, mysterijs, inuentis, discerptus à Menadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Clīo Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammanis, & Argiopes nympha filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque ut Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibys nequirit, Apollo præstator est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delò necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: cum Neptuni ex Euryale filium Phercydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidè uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detruxit: Quisq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem ut ductaret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalesfactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Adhac Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubnerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, qua Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eâ Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accēsis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: qua, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata calum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo mærore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: inde ad Celeum iam tum Eleusiniæ Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. laccessiuit: eâque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertū deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocirca puer ab igne fuit absumptus, sequæ ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq³ concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punicum mali granum dedit illi comedendum. Hac autem, cū quid manderet, minime præuideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue sup̄ imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hac itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhac Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuidtissimos procreauit: qui terribili plānè vultu, promissū è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In cæli sexa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriōnē, & Halcyonē omniū facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē: Vcrū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū quæritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperavit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens praecidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersivit. Qui primus omniū Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longē plus, quā ante a, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obuisse traditur.

Porphyrionem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: qua cum sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quæritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laeū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Chyriū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suū sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: qua

A P O L L O D O R I

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aneu cla-
vis pugnantibus contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos àsuperis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellbat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana forma magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Aegyptum pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspiciens fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibique cum saucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manūque nervos dissecuit, impositūque hameris in Ciliciam usque transuexit: quo cūm peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos precisos in ursi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hæc erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Egipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eūque aditum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentior fore, matura, ac mitia poma gustavit. Proinde cūm Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnāque ad Hæmum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrā noua fulminum vi deturbantur multūque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo

APOLLODORI

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quia cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnâ Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hætenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quòd ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq, dedit. Scythiæ Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Di finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusus de calo imbribus, maximâ Græcia partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, prater admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quae sunt Istbium extra & Pelopēnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciē traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαας enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Aeolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graeci vocati sunt, nominavit, filijs, & hic loca partitius est. Xuthus adeptus Peloponne sum ex Creusa Erechthei filia, Achaem genuit, & Iquem, à quibus Achivi, & Iones nuncupantur.

fidibus clarus, de cantu Musas prouocauit, omniūq;
concupitum victor, victus autē illarum arbitratus
se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatū
Thamyrim oculorum luce, & cū harēdica priuāt.

Ceterum Rhesus fuit Enterpes, ac Strymonis
amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes ob-
truncauit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum
esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus
ubi de Ulysse agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniecta opem ferentem de calo precipitē de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
stādum nauigātī tempestatē intulisset, ex Olympo
suspenderat, Vulcanum verō in Lēno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Theris seruauit
incolumem.

Iupiter ad hęc Theridi varias alternanti for-
mas, quo illius vitāret amplexus, immiscetur: Quā
cūm grauidam esse persensisset absorbere occupat,
quoniā post natam ex ea puellam, filium se paritū-
rā dicebat, qui cali dominatione positurus esset. Id
futurū veritus eam absorbit. Vbi vero parienti rō-
pus aduenit, Prometheus sine, ut alij tradunt, Vol-
canus eius caput securi percussit. deque illius verti-
ce secus Tritonem amnem armata Pallas exiit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiâbus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ Asteria urbs prius appellata fuit, postea Delos nomē accepit: Siquidem Latonā ab Ioue cōpressam per uniuersum terrarū orbem Iuno infestata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianā prius peperit, qua obstetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumelia filio Delphos, (quo tēpore Themis illic oracula dābat) se contulit. At cum templi cūstos Pytho. serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus tēplum occupat, neque longo post tēpore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quā Iupiter ubi impleuit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumq; filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspicatus, eiūsque desiderio detentus abripit. Hac filiorum opem implorat, ij Tityum sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. Hic enim, cū tibias inuenisset, quas Minerva, quod informē vultū efficerēt, abiicit: Apollinē de musica provocare nō dubitauit, Hoc de cōpactō in certamē descendūt, ut victor arbitratu suo deuictū afficiat
Inis

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque ut Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequireret, Apollo præstator est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delò necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: cum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidè uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detruxit: Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem ut duceret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalesfactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hac Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhodè, quæ Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eâ Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accēsis facibus, noctes, atque dies vniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata celum reliquit, mortaliq̃ue assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastrum de suo matre appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: Inde ad Celeum iam tum Eleusiniæ Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, annus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. laccessiuit: eâque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metaniræ coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertū deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocirca puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metaniræ nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi serendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punicum mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minime præuideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue su per imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissū è capite capilla, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In cæli fixa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriōnē, & Halcyonē omniū facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos ru mor erat, gigantū posse occidi neminē: Vcrū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cū Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū quaritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperauit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens pracidit. Siquidem ad se cōsilio Pal ladii Hercule sociū accersuit. Qui primus omniū Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longē plus, quā ante a, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonete ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obuisse traditur.

Porphyrionem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: qua cū sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quaritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo lauiū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū iētu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suū sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: qua

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aneu cla-
vis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana forma magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Aegyptum pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibique cum saucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque hameris in Ciliciam usque transuexit: quo cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos præcisos in urfi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hæc erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Egipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, cumque ætutum conscendit, ac Thyphonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentior fore, matura, ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hamum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contra nova fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo

APOLLODORI

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quicq̃, cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnâ Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hætenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quòd ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq̃, dedit. Scythiæ Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Diij finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabricata è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusus de calo imbribus, maximâ Græcia partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, prater admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quae sunt Isthmum extra & Pelopēnesum loca undarum vi omnia conteſta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnasum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαας enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Aeolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graeci vocati sunt, nominavit, filijs, & hic loca partiti sunt. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erechthei filia, Achaem genuit, & Iovem, à quibus Achiivi, & Iones nuncupantur.

*Dorus autem, quæ trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellauit.
Æolus verò locis Thessaliæ proximis imperans,
populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmonem
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
Antiphus, & Acton nati sunt.*

*Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
dicabat: hæc verò Iouem virum esse sibi iactitabat.
Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformauit.*

*Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Opopeū, Aloëumque, & Triopē genuerūt.*

*Sed Aloeus Jphimediæ Triopis filiam, quæ
Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
ctus intra sinum ferebat: quæque à Neptuno com-
pressa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam incresebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de*

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hæc montibus de mari cōtinentem, deq; terra rursus maria se reddituros dis-
Et itabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus au-
tem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem
insuper in vincula coniecere: quem demum Mer-
curius furto eripuit. Diana interim Aloidas per
dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata
per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferā
collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hæc Endimion Calyces, & Aethly filius
qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmi-
grauit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse me-
morarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudi-
nem Luna flagrantissimè deperiuit: Quā data ab
Ioue, quacunque vellet, deligendi potestate, cū som-
no perpetuo immortalem sibi iuuentutem concedi
postulauit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nym-
pha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianassa
filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei fi-
lium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis
hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Lao-
doco, ac Polipæte, suo de nomine terram Ætoliam
appellari censuit. Sed rex Ætolo, & Pronoë Phor-
bi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus,
quæ sunt illis cognomina in Ætolia urbes, nomen
acceperunt.

APOLLODORI

Tleuro ducta uxore Xāhippe, Dori filia, Agenor m procreat, & filias Steropen, Stratonicenq₃, & Leophontem.

Calyaon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaſten, & Protogeneam, ſuſcepit, ex qua, & Marte naſcitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaſten Calydone natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Theſtiumq₃ conceptos peperit.

Euenus ſanè Marpeſſam, quam cum Apollo ſibi collocari in matrimonium queritaret: Idas Aphareiproles, ſumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru inſequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque aſſequēdi voti compos factus equos ingulauit, ſeq₃ ipſum deinceps in flumiū præcipitem dedit: eiq₃ Euenus nomen inditum fuit.

At ſda Meſſenem proficiſcenti obuiam factus Apollo virginem aſfert, qui cum inter ſe de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne ſe anum factam Apollo deſereret, Idam ſibi virum eſſe maluit.

Theſtius vero ex Eurythemide Cleobœa filia feminei ſexus quidē, Althaam, & Hypermneſtrā ſuſtulit: mares autem ſphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq₃ creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Ocneus, Agrius, Alcathous, Melas, & Lenco-

Lencopæus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thèsty filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, quæ nupsit Andromoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hæc autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipēs in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annuæ in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem prætermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuium quæmque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quæmque conuocauit, eique, qui
feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimam facinoris premium se daturum pollicetur. Qui verò ad aprì venationem conuenerint, hi fuere; Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedemonij. Theseus Aegèi Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaeus, Cepheusque, Lyncurgi ex Arcadia. Iason Aesonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissæus. Peleus Aëaci à Phthia. Telamon Aëaci Salaminius. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schœneii ab Arcadia. Amphiaræus Oiclei Argiæus. Quibus cum & Thestij filij conuenerunt: hos, ubi coiuissent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaëumque, ac nonnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ida, & Marpessa filia maritus, quòd ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde vero, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancaeus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero Amphiaræus aprum in oculo vulnerauit: inde Meleager transosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum

Thestij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althea merore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Altheam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnâdo, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althea, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, qua mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutate.

Oeneus, Althea ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amyncei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viatam fuisse, cognouisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quae demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq, Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaeonidem tragicædiæ scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Exmedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuas, Adrastumque adisse, ductaq, eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Therrippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopæus, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam uiuentem adhuc Oenē in vincula cōiecit ū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios præter Onchestum, Therrippumq, omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq; in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoe, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraști filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Aëoli filijs Athamas Boeotia Regulus, ex Nephelē marem genuit Phrixum, filiā vero Hellen, & is uxore Nephelē mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephelē natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam minime tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem precepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quocū per aerem veherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quòd Sigem inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellepontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciopem filiam nuptui dedit, Hic autem Ioni Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, & eius pellem Aeeta socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luo clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciopē Aeeta filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filiis etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatu fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Iuno autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cū illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exadificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq; Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Pionem genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igni nomã Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq; ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima denoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quòd occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiã ducit uxorem: quæ illi filiã Asteropeam parit, & mares Enetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiã sibi coniungauit. Hunc autem contra Aurora impatenter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiã in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarus filij orti sunt. Pleriq; vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cy-norte, qui Amycle filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nym-
pham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-
C Item

Item, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Theſſaliã habitauit, at reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cõdidit. Qui cum contumelioſus ſuapte foret ingenio ſeqꝫ Ioui adequaret, ſua ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe predicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Nec non pelles detractas in quadriga cum lebetibus aeneis agitans tonitrua ſe concitare diſſitabat, nec non iaculans in calum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Júpiter fulminat: urbemqꝫ ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcídice, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, utque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hac autẽ, cū geminos clāculum peperiffet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs paſtoribus prætereuntibus, equarum una, cū infantium alterum ungula, caſu quodã tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infantis ambos ſuſcepit alendos, & , cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iuſſam, integrãque ætatem perueniſſent, agnita matre, nouercam, quòd eius opera parentem male affectã perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ tametsi intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulauit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronë puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Demachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-goram, Alastorë, et Nestorem, & Perichlymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugniens, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autë Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Anrilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmoniæ filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Aeson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis edibus quercus existeret, in eaq, serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit, atqui serpentium partus educavit: qui cum ad instum corporis modum succrevisset, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq, ac perterrefactus, supernolitantium avium voces intelligebat, & qua ab ijs futura edocebatur, mortalibus pradicebat, per haruspicinam praterea vaticinari non ignorabat. Ad hac Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus evasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxore depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis servabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se prestiturum pollicetur, eiq, Abigem deprehensum iri pradixit, Qui si iam annum plane exactum in vinculis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatione-

sationem ad Phylacen contendit, atque, ut pradi-
xerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula
domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni
circuitu reuoluto, tere dinum in summo tecti culmi-
ne trabem corrodentium sonum audit, & quātum
è trabe derosum esset, percontante, domesticis tere-
dinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se
extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domi-
cilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi
vatem illum optimum, esse animaduertit, solum
vinctis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues re-
cipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis
duobus tauris, eorūque visceribus particulatim
concisus, ad inaugurandum auis euocauit, ad quē
cū vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd o-
lim Phylacus arietes in agro secessitā praesecās nō
procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cul-
trum locauit.

Quare puer metu perculsus cū sese in fugam
coniecisset, in sacra quercu, secessitam defixit, eāq;
obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si
decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphy-
clo in vino potandam dederit, filium de se prolem
esse geniturū. Hac à vulture praeceptus Melampus
secessitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa ru-
biginem denos propè dies bibendam propinauit, et
is Podarcē filium procreauit, ac boues Pylum per-
duxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messene aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biantis fratre cō migravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quae nupsit Amphirao. Parthenopaus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui adversus Troiam navigavit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesalia condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus servivit, quo tēpore Peliae filiā uxorem deposcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola-

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſone, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore scitanti respondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accersuit. Is verò, quòd rei rusticæ desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo prædictum fuerat, à ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadā superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malū venires

A P O L L O D O R I

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim precepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Maris luo viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixj inuitavit. At is Minervæ consilio navim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvæ accommodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantes oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Græciæ optimum quemq; in unum congregarat, quorū nomina hæc sunt. Typhys Hagny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreæ filij. Castor, & Pollux Jovis. Telamon, ac Peleus Aëaci. Hercules Iovis. Aegæus Theseus. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Onclei. Canis Coronæ. Palæmon Volcani: Atolius. Cephæus Alei: Laertes Arceus. Antolycus Mercurij. Atalanta Schæneus, Menæcius Aëtoris. Aëtor Hippasus. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oenei. Antæus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phæon, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Periclymenus, Nelei. Augeas Heleus. Iphyclyus Thestij. Argus Phrixus. Euryalus Mecisteus. Penelus Hippalmi.

Leitus

Leitus Aleſtoris. Iritus Nauboli. Aſcalaphus, & Almenus Martis. Aſterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iaſone eueſti in Lemnum appellunt.

Hæc inſula tum viris omnibus orbata Hyſſipyle Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei cauſam hæc fuiſſe legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de cauſſa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas ſubigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus ſpernerentur non modo patres ipſos, ſed & viros, ſuum quæq; ingulerunt, una tamen omnium Hyſſipyle Thoantem patrem abſconditum, ſeruauit illaſum. Mox Argonante in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appuſi, illis admiſcentur. Hyſſipyle vero ab Iaſone compreſſa Euneum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyſicus imperabat, perueniunt. Hic eos benigniſſimè excepit. Qui noctu illinc aueſti: reſlantium ventorum impetu noctu neſciꝝ ruruſus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiicorum hoſtium copias eſſe arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conſerunt ignari aduerſus ignaros. Caſis itaque Dolionū pleriſq; & Rege Cyſico, Argonante, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac deſonſo ſibi capillo, Cyſicum magnificè tumularunt, quo factò abiire: nec longo poſt tempo

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius forma præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem seruitutem seruisse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit: Dionysius Hercule & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum castribus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen prouocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq; in fugam actos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, quæ Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatiss, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura mortalibus predicaret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filijs à Colchis in Graciam, nauigationem significasset. Ad hæc etiam Di Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à calo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut per ferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi verba faciat, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
Borea

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ellopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat: Hec itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas peruenisset, iter conuertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquã passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illæ in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenis reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si in colummem transuolasse viderent, per eas transire non dubitarent, si vero illa interiisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. *Quæ* cum accepissent soluta navi discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de proa columbā dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades cœntes deserferunt. Observato igitur scopulorū recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreverant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos pervenerunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancus navim se gubernaturum pollicetur.

Dein præteriecti Thermodontem, Caucasumq; ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad Aëten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia impetrata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aëtes pollicetur, si solus arripides tauros sub iugum miserit. Hi autem duo erant, & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui creis præditi pedib; ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut Draconis dentes fereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem senerat, secum
Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hæc erat Aëta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quæ verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi præstiturū se iurauit Iason, pharmacum, quæ tauros sub ingum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; ac membra corporis sui inunge re præcepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postcà vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammæ vi irrupentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos oculis lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aëtes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod ubi

Vbi Medea rescinit, ad Iasonem ire antenerit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce aueruntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse uidet, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius alio diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam pratercuntibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate; Argonautis errores inicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea defuturam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergo à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya, Galliaq; littora prateruecti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eacram contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sinenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atque per ea Thetis cum Nereidibus Lunonis monitu incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque prae-
teruecti, ubi Solis boves inerant, in Corcyra Pheacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonautum nusquam inueniunt, horum alij Pheacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Pheacas ierunt, ac nauim Argo tandemprehendunt. Medeamq; ab Alcinooreposcunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum uirum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Pheacibus simul habitare statuerunt. Argonautae uero cum Medea in altum anchuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter haec Apollo Menestium impetens secundum iugulum sagitta percussit, cuiq; in mare deturbauit. Hi uero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prae-
ter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt ubi Apollini Eglae aram statuunt, ibiq; peractis
de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, *Qua* vero ab *Arete* duodecim ancilla *Medea* dono iam data fuerāt, fortissimos illos viros per lulum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in *Cretam* appellere prohibentur à *Talo*.

Hunc sanè alij ex *Chalciæ* ævisve genere produnt, Sunt, qui à *Volcano Minoi* datum esse ferunt. *Qui* vir *Aeneus* fuit, idèmq; ab alyis *Taurus* appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce vene cute clauus æneus affixus esse videbatur. Hic igitur *Talus* ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum *Argonauim* prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Deimùm *Medea* veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant *Medea* poculis ad insaniam reductus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi *Medeam* extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguinè ipsum obusse narratur. Nec desunt, qui illū à *Pœæte* sagitta in calce vulneratum interuisse tradunt. Noctem autem unā illic non amplius morati *Argonautæ* ad *Aeginam* aquatum contendunt, ubi de aqua pugna confertur inter eos, inde vero per *Eubœam*, *Locridem*que nauigantes in *Iolcū*, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verùm *Pelias*, quod *Argonautarum* reditum hand equo animo ferret de

D

Aesone

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere quarit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasionem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq; suasu inducis suo, atque eundem in vitam mox etate iuvenem suis se beneficijs reuocaturam esse pollicetur, Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant. Ac castus autem unà cum Iolciensibus patrem sepelivit: Iasonemq; & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq; illius in ipsam animum, subinde desestata, uxori

qui-

quidem pep lum venenis infectum misit, quem stimula illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nepem, ac Phere-tem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq, profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuoleras Athenas, mox ibi Egeon nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eycitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, qua cum Acetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachus deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Arginorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissa Oceani filia Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tamen si nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamẽ ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrã legimus. Atqui
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, ut cuncta gerẽs
ac planè tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine, vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relictus inter deos Sara-
pis appellatus est: De Niobe autem, & Ione, quam
primam mortaliũ Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelusgia nomẽ fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenã
refert*

refert. Sed hæc de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Peloponesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Enadne Strymonis, ac Neera filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiam deuastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. Adhuc Satyrum: qui Arcadibus vim inferebat, eorumque pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari, ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemque, sublati cadis auctoribus, Apidis intus ritum virtus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quam Junonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccam ab

*Ione depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custo-
diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
storis, Pherecydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
& Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acto-
silus è Pirenè, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
fert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenæo luco erat
alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab Hieraco dete-
ctū fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
cussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius
Argiphontes cognomētum accepit. Iuno de-
mum bouem æstro concitauit. Quo factō ea pri-
ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetrauit.
Mox per Illyridem progressa Hamum transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
natum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranauit.
Inde, cū in Scythiam penetrasset, & Cimme-
riam terram, cumq; per continentis multum, deer-
rasset, multaq; Europa maria, atque Asia plura
tranasset, in Ægyptum tandem peruenit: ubi
pristina forma recepta ad Nilī fluentia Epaphum
peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
ctum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit: Io in-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Qua
cū Syriam propè vniuersam peruagata esset,
quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem Epapho inuento in
Ægyptum remeauit, ac Telegono, qui tum Æ-
gyptio-*

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Egyptij, statuas collocavit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem Egyptijs imperas Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq, uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq, Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est.

Ceterum ex Libya, Neptunoq, gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor extitit: quare de eo in presentia dicere supersedebimus. At Belus, quod ex Egypto minimè discessisset: Egypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit Egyptum nempè, ac Danaum, sed & Euripidis testimonio Cepheum, Phineumq, etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Egyptumq, ad Arabiam habitadum misit. Qui, cum deuasasset Melampodum terram, eam Egypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios prater unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nã ex oraculo cadẽ sibi ab eorũ uno imminere acceperat, metu perculsus Minervæ

consilio nauim nominatam ab eo de filiarū suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-remem primus fabrefecit, in qua filias impositis au fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lindia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argio regnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius nomine incolas Danaos appellauit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Neptunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas interim aquatum emisit. Harū una Amymone aquā disquirens, telum in cernuum iacit, ac Satyrum dormitantem offendit: Quare ille somno expergefactus puella ineūda miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum illo cōcubuit eiq, Neptunus Lerneos fontes indicauit. Porro Egypti filij Argos profecti ut mutuam inter se simultatem compescerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quod parum crederet eorū pollicitationibus, simul quod fuga, exiliq, sui reminisceretur iniuria, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit: Hypermnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex coniuge Regina Argyphia Egyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq, ac Daiphron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam;
 Danao ex Europa Regia matrona satas ducunt.
 At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq;
 Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est.
 At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam,
 Agenor Cleopatram, Asteriam Chatus, Hippo-
 damiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmemon
 Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedu-
 sam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex
 Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Huma-
 dryadibus nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Pho-
 be nata sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Doria-
 ni, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhip-
 pe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo ob-
 tenerunt: hi septem è Phœnissa coniuge orti sunt:
 at puella, qua Aethiopides erant, quod cognomi-
 nis essent Mēphidi haud quaquam sortito inter se
 copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Cl-
 tus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chry-
 sippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nym-
 pha, filij duodecim nati erant, cum totidem Poly-
 ron's Naidis filiabus. illorum haec sunt nomina: Eu-
 rylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas,
 Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Poly-
 dor, Chthonius. Haec vero sunt ex nymphea natae An-
 tonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glau-
 cippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne,
 Bryce. Qui vero de Gorgonibus Aegypto nati
 sunt, eas, qua de Pieria genita fuerunt, sortiti du-
 xerunt

xerunt. Nam Periphanti obigit Aëta, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyze, Ocyete Lampo, Pylarge Jamom. Octo autem nobilissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celeno: Hippocorystes, qui Hyperipsen sibi coniugarunt. Hi ex Hephaestine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cūctas Danaï filie datis à patre pugionib. somno sepultos suum quæq; sponsum occidit, una tamē modo excepta Hypermnestra. Hæc. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuisset, incolumē asseruauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filie præsecta sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora uero ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva, Mercuriusq; Iouis imperio expiarūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas uictoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nauplium peperit. Hic quod longauus esset, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obisse contigit, uel eo mortis genere, quo alios defungi maestissime conspiciebat. Verum antequam è uita decessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Chymenem Atrei filiam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesione cepit. De qua Palameden, Oeacem, Nausimedontem gignit.

Lyncus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Martinei filia, gemini procreantur Acrisius, ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi chypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Proetum Argis exegit: qui ad Iobatem in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianaetem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerius autem Anteam dicit. As si tragœdiarũ scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copiis reduxit, ac Tirynthem occupauit, quã ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Proetus Tirynthe. Ad hac Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Proetus vero de Sthenobœa Lysippõ, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adultæ iã ætatis essent, in insaniam cõciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quod Iunonis simulacrũ nihili fecerunt, Sic itaque furore percita per omnẽ Argiuorũ terrã decerrabãt. Inde ite-

rum

rum in Arcadiā, ac Peloponnesum reuerſa nullo nō
dedecore labefacta per deſerta diſcurrebant. Me-
lampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, qua
fuit Abantis, vaticinandi cognitione inſignis, &
qui pationandi, expurgandiq; rationem primus in-
uenerat, ſe virginibus ſanitatē reſtituturum pol-
licetur: ſi tertiam regni partem accipiat. Proetus
tanta mercede deterritus, filiarum cura minimē
aſſentitur. Quocirca virgines longē maiori veſa-
nia concitantur, immō vero etiam illarum veluti
contagione offenſa reliquae mulieres cum virgini-
bus ſimul furere, etenim deſertis proprijs adibus in
ſuos ipſarum filios deſeniebant, atque in deſerta ſe-
ſe fugientes abdebant. Cum vero id calamitatis ge-
nus indies magis increſceret: poſtulatā mercedem
Proetus Melampodi ultro conceſſit. Tum ille eas ſe
curaturum eſſe promittit, ſi regni tantūdem fratri
ſuo Bianti attribuat. Inter hac Proetus veritus,
ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem
ille peteret ampliorem, poſtulatū aſſenſus, filias Me-
lampodi curandas commiſit. Quare Melampus,
adhibitis validiſſimis adoleſcētibus eiubilatū ſi-
mul, & entheam quandam choream imitatus de
montibus virgines ipſas in Sicyonem eſt uſque in-
ſecutus. Haec dum perſequeretur, Iphinoe natū ma-
xima vitam cum morte commutauit. Reliquae ve-
ro repurgata veſania reſipuerūt: Harum demum,
Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in
matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore
Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt, Pirenē,
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Proe-
rum Argos confugit ab eoq; expiatur. Mox autem
cum illius amore Sthenobœa, quæ & Antea diceba-
tur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu in-
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con-
sensisset: Sthenobœa Præto Bellerophontem quæsi-
ti concubitus insimulauit. Prætus uxori credulus
dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Ut
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita illi, ut ad Chimeram extinguendam
iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū
iri arbitrabatur, quando ea non unius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote-
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me-
dia vero capra esse videbatur, quæ flammæ enome-
bat, ac proxima quæq; disperdebat; pecoraq; insi-
ciebat. Hac. n. trium bellicarū viribus sub una dun-
taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam
Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari curā
enutritam fuisse, natamq; ex Typhone, et Echidnā
id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Conscenso igitur Pegaso, quē ex Medusa, ac Nep-
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes,
sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impete-
bat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem
in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci impe-
rauit, Quibus item deuictis collectam Lyciorū iu-
uentutē, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs
cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidi præca-
pit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo easos
accepit, admiratus iuuenis præstantiam, Iobates lit-
teras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret,
rogauit: Eiq; Philonoem filiam uxore dedit. Qui
demum, cum fato concessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum scisci-
tanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum es-
se, qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius
pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, in-
clusam Danaë custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli
tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cōtem-
tio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in
aureum imbrem transmutatum per impluvium in
Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox
ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius
ab Ioue compressam filiam minime credens, eam
una cum filio in arca lignea conclusam in mare de-
iecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset:
Dietyis desumptum puerum educauit. Ceterum
Polydectes vterinus Dietyis frater, Seriphi Rex,
Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in
virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, ami-
cos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, isq;
ob Hippodamia Ocnomai filia nuptias erantur se
celebra-

celebraturum edicit : Cui tum Perseus: *quamam inquit in re conficies cranium ? equo Polydectes respondet . Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero , ab alijs equos exposcit , sed , quòd equum à Perseo habere non posset , pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret , imperauit . Tum Perseus Mercurij, ac Minervæ ductu Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino . Hæ fuere Cetusq;, & Phorci nata . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ , unòque tres oculo , & dente uno prædite , quibus, & vicissim inter se utebantur . Hæc , ubi positus est Perseus , reposcentibus illis, se redditurum pollicetur si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam monstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria , & cibisis , quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.*

*Horrenda totas scapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq;, intra cibisin latet.*

Nam cibisis , quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad hæc Origi galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcibus & dente, & oculo, quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit. Hæc igitur tectus , quoscunq; voluisset , ipse inuisus alijs,

alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercuria adamantina
harpem accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgo-
nas dormientes deprehendit.

His autem Euryale uni, Stheno alteri, tertiâq;
Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam
mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque ca-
put reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gor-
gonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita
dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum
esse videntur. Ad hæc manus ænea, & ala aurea,
quibus conuolabant, qua, quicumque obtuerentur,
eos in saxa omnes commutabant. Has demum Per-
seus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas di-
rigebat, auersus oculis in æreum clypeum defixis,
per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat,
Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus
alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Gerione
pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur
Perseus reposito suam intra peram Medusa capite
recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excita Perseum
insectabantur, quem intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant. Quòd ea Perseus contegebatur. Qui
cùm in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiã
Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam
offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de cor-
poris forma præstantia, quod se omnium formosis-
simam iactitabat, Nereidas in certamen prouoca-
uit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit.
Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnũ,
&

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso perua-
stauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum
demum tanta calamitati modum fore accepit, cum
Cassiopea filiam Andromedam Ceto deuoradam
proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi com-
pulsus, effecit scopuloq; filiam alligauit. Quam con-
spicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo
se se Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam
ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū
collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis,
Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andro-
medam soluit. Huic non ita multo post Phineus
Cephei frater insidias parat, is qui primus iam con-
iunx designatus erat, verū id ubi rescit Perseus
cum coniuratis omnibus Phineum Medusæ capite
ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus
reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye,
ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit.
Inde impetu facto aggressus Regē concurrentium
amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput
ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque
quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox
ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio
salaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgo-
nis caput Minerva dono dedit. Ea vero Mercurius
omnia Nymphis restituit. Ceterum Pallas in
medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt
qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse di-
cant.

cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi
 comparare non erubuisse : Atqui Perseus, cū Da-
 nae, & Andromeda Argos Acrisium visurus pro-
 perauit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
 in Pelasgiam terram commigrauit: interea Ten-
 tania Larissaeorum Rege patri iam vita functo
 gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus
 decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium lu-
 dens, disci iactu Acrisij pede percusso, actutum
 eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam
 expletum esse animaduertit, Acrisium quidem
 extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad il-
 lius hereditatem adeundam, qui eius opera occu-
 buisset, remeare iusto quodam pudore teneretur,
 profectus Tirynthē ad Megapenthē Proeti filium
 cū regno vicissim cōmutauit, nam illi Perseus Ar-
 gos tradidit, ac Megapenthes Argiuorum regna
 praeferitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mi-
 deamq̃, & Mycenae admuniuit. Porro ex An-
 dromeda Perseus filios habuit ante, quā in Gra-
 ciam venisset, Persem scilicet, quē apud Cepheum
 reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
 xisse feruntur. At Mycenae procreauit Acaum,
 Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem:
 filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres ux-
 orem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome
 Menaecei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
 filia.

De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippo-
 thoe

eboë gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq³ Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria ierit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterū Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcai filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celeneum, Amphimachum, Lysinonum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hoc spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Stthenelo vero, & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq³ ut Eurystheus Sthenelci filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quod ab eorum

postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
ues abegerunt: Tum Electryonis filij vim vi repel-
lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
tis Eucres, qui naueis asseruabat, superstes fuit.
Tum, qui ac Taphys euassissent, vela vento dede-
runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
Regi commendarunt. Ceterum Amphitryo redēp-
tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
verò Electryo filiorum cadem ulturus regno simul
cum Alcmenae filia in Amphitryonis potestate tra-
dito iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
Is autem cum boues reduceret, earumq; una ausu-
geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
te clauam gestabat, immisit. Quae de bonis corni-
bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
ta priuauit. Sthenelus itaque hanc naetus occasio-
nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiryn-
this ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
filijs Atreo, Thyestaq; accersitis Medeam com-
mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
vero Alcmenae dictitante ei nupturam se esse, qui
fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Am-
phitryo

pbitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum mo-
 surum, Creontem quoque ad id sibi socium aduo-
 cauuit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius il-
 le Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes
 Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam à nullo unquam mortalium
 captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiū-
 tur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis
 curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari
 permisissent. Igitur Amphitryo Athenas profe-
 ctus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spo-
 liorum parte promissa, induxit, ut in venationem
 adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum
 à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut
 quamcūque feram insectaretur, occideret. Quā-
 obrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem
 insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Am-
 phitryo Cephalum à Thorico, qui Attica terra po-
 puli nomen est, belli socium habens, & de Phocen-
 sibus Panopeum, ab Elo Argiuorum Eleum Persæi
 filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas de-
 uastat. Verum Pterelaus donec in humanis fuit,
 Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Come-
 tho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflamma-
 ta est, acreum de patris capite capillum profecuit,
 Inde Pterelai morte insecta omnes ad unam insu-
 las subegit Amphitryo. Qui interfecta post Come-
 shone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas
 Elío, Cephaloq; tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines urbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quā Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctis factō mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quāq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo redyt, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiisset: à Tiresia Jouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios; Joui quidem Herculem una nocte grandiozem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Juno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectūmve iniecisse: quo factō Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Antolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cū Thebas commigrasset, ac Thebanorum cinium numero allectus fuisset

cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut praeceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustus iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritui autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq; dum educatur, & virium praestantia ceteris omnib. antecellebat. Ad hac visu terribilis erat, nēpe Iouis filius, quiq; cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Ignem ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter boum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu facto, Amphitryonis, ac Thestij boves, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, ut Hercules semine repleta omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules unam, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pelle sibi induit. et huius hiatū galea loco habuit. Redenti vero

illi à Venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymnum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum inreuerãdo stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, bones cētum quotannis tributum nomine ad eum mitteret. Hercules legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiã habens, ignominia affecit, defectis auribusq; & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reparate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxore accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat,

coniu-

coniugauit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Quiq; Ocaleam Boeotia in exilium eiectus habitatum co-
cessit. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam
antea consecutus: ensẽ à Mercurio: ab Apolline
sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Miner-
na peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in Ne-
mea silua casum comparauit. Post confectam cum
Minyis pugnam Iunonis odio in furorem incidit
ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum
duobus Iphicli liberis, in ignẽ coiecit, qua de caus-
sa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à
Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur,
ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primũ Herculem ipsum appella-
uit, nam prius Alcida nomine vocabatur, eumq;
Tirynthem habitaturum esse dixit.

Eurystheoq; annos duodecim seruiturum, & im-
peratos labores totidem confecturum. Ad postre-
mum vero peractis arumnis ipsum immortalitate
donatum iri pradixit. Id ubi Hercules accepit, Ti-
rynthem commigrauit, ac quidquid ab Eurystheo
iubebatur, exigebat. Primũ itaque illi Nemeei
leonis pellem afferre iubet: id verò animal Typho-
ne genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem Cleonas perue-
nit, ubi Molorchus vir, qui manibus suis victum si-
bi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiã
immolare volenti, eam ad diem trigessimam ei ser-

nare iubet. Nam, si de venatione incolentis reuer-
teretur, Ioui eā ſervatori maclaret: ſi vero occubue-
rit, ſibi tū p̄ eā, velut Heroi inferias ageret. Poſt,
ubi in Nemeā peruenit, quaſi, nūq̄, leonē reperit, ac
ſagittis illū prius impetiuit. Vt vero nullis poſſe vul-
neribus occidi cognouit, protenta claua ferā perſe-
quitur, qua cū in ſpelaum anceps cōfuſiſſet, eius al-
terū oſtiū obſtruxit, ac per alterū irrupit in ferā,
et circūpoſitis collo manibus, eō uſq̄, aſtriſcā tenuit
donec eam praefocauit, impoſitamq̄, humeris My-
cenas importauit. Sed ubi extrema ſui reditus die
Molorchium, ut mortuo hoſtiam immolaturum
deprehendit, ſervatori Ioui ſacris peractis leonem
Mycenas intulit. Ceterū Eurystheus cognitis
Herculis viribus, ipſum urbem ingredi poſtea nū-
quam permiſit. At pro portis res ab eo geſtas oſtē-
tare praecepit. Ad hac aiunt metu percuſum, doliū
ſibi aneum ſub terra occulte comparaſſe. Deinde
Copreum caduceatorem Elienſis Pelopis mittit,
qui, quos ille labores exantlaturus eſſet, iniunxit.
Hic, poſt interfectum à ſe Iphitum, Mycenis exu-
lauit. Ibiq̄, poſtquam ab Eurystheo expiationem
eſt conſecutus, habitauit. Porro ſecundum Hercu-
li certamen Hydram Lernā obruncandā im-
perauit. Hac intra paludem Lernā enutrita pla-
na omnia, & campeſtria eruptione facta diſper-
debat, in pecora, atque agros ſauiebat. Hydra mi-
ra corporis magnitudine fuit nouem capitib. muni-
ta, quorum octo morti obnoxia fuiſſe dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse ferant, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auriga opera vsus ad Lernā contendit, quō cūm peruenisset, equos sistit, Hydram in tumultu quodam natus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueuerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. Egressamq; ipsam manu prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim circūplicita cobibebatur. Hercules capita contundens claua, nequicquam elaborabat, namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydrae pernastrī corporis Cancer admorso Herculis pede opē ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse opem implorauit. Qui cum proxima silue partem succendisset ignitis torribus renascentia Hydra capita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernā Eleuntē ducit. Ad hac Hydra corpore minutissimē conciso sagittas eius felle tinxit. At Euryst hunc Herculis laborē duodecim arumnis annumerandum esse negauit, propterea quod Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit, ut cornutam ceruam Mycenae viam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cerua Diane sacra, Quocirca Hercules, quod eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-

num totum esse infecutus: Postea vero, quā fera
Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagit-
ta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana
simul obusam facta, ceruā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obin-
gauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracun-
dia, feram viam adhuc Mycenae importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymā-
rhim Aprum ad se viuum ferat. Hec autem fera
Psophidem usque ab Erymantho monte prorum-
pens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Melia Nym-
phe filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas car-
nes edēdas apposuit. Ipse vero crudis vesci maluit.
Herculi interim vinum poscenti vereri se, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
lenit. Neque ita multo post: Centauri quōd vinum
suboluisent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchium,
& Agrium, quod primi intrare speleum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos euertit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde vero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

tatit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Cen-
 tauros sagittis impeteret, telum emisit, quod dela-
 tum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur.
 Tam Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagit-
 tam extrahit, datumq; à Chirone remedium vul-
 neri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sau-
 ciatus in spelaeum se recipit, quod in eo vita exce-
 dere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua dona-
 tus erat, minimè interire posset, tamen Prometheus
 Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis la-
 co, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū mul-
 tudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec de-
 fuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eu-
 rytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum
 amnem, reliquos autem Neptunus excipies ad E-
 lensinem* montē occuluit. Porro Hercules ad Pho-
 loen regressus, ac Pholum multis cum alijs morien-
 tem conspiciatus, eruta de mortui corporis sagitta,
 quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admi-
 rabatur. Hac autem e manu sua delapsa in illius pe-
 dem decidit, atque attutum ipsum interemit. Igi-
 tur Hercules Pholo humi condito ad Apri vena-
 tionem contendit. Quem è fruteto quodam ingen-
 ti cum clamore excitatum, per altam niuem defes-
 sum, ac vinculis prapeditum Mycenae inuexit.
 Quintum deinde laborem imperavit, ut Augea
 pecoris finem unius diei curriculo exportaret. At
 Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis fi-
 lium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, &
 qui

qui Phorbantis. Hunc multes pecorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, flabuli fundamentū euerit, Alpheumq;, & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corruinatq;, immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq;, de re iudicum sententia se staturum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quàm iudicum suffragis sententia ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsum, ut Eurytioni Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamē admisit, quippe qui mercede hoc fecisset

oisse, afferebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphaliū Arcadie urbē Stymphalis palus multis contecta, atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes, ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quantā ratione aueis ē silua dispelleret, ambigētī: Pallas anea erepitacula Volcani munera accepta dedit. Hac ille quassans sub mōte quodā paludem proximo aues territabat, Quae sonitū minimē sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Ionem tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immodatum dixit, quod ē mari apparuisset, atque auiū conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc pluriē inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnaris, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia vniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Attica terra profectus incolas pessimē habebat. Octauū certamen Diomedis Thracia equas

equas Mytenas abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thracij generis, ac pugnacissimus, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules vultuum multitudinem stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praeseptibus praeerant, eas ad mare abegit. Inter hac, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodientibus commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Laerus ab Opunte, Hercules amasius, quem equae discerptum interemerunt. Hercules denique Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum mortem transmissae, eò cum pervenissent, a feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Haec erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, hac gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac siquando viris admixtae pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad hac manus, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuas autem alendi filiorum gratia succrescere partiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum emittobatur, ut il-

lud

lud cupienti Admeta filia Eurystheus obsequere-
tur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in navi,
Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insu-
lam Paron appellit. Ubi tum Minois filij Euryme-
don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabāt.
Ex omnibus, quos secum in navi vehebat Hercu-
les, duo à Minois filijs interfecti fuerunt: quorum
interitum iniquissimè ferens Hercules hosce statim
è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclu-
sos, obsidione premebat: donec per legatos ab Her-
cule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis ne-
ci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs
Alceo, Sthenelōq, acceptis, in Mysiam ad Lycum
Dasyli filium contendit, atque ab Amyco Bebry-
cum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebry-
cibus, Lycum adiuuans multos trucidauit, in qui-
bus, & Mygdonem Regem Amyci fratrem occi-
dit, mox excisa Bebrycum vrbe, terram Lyco at-
tribuit. Hic autem omnem illam Heracleam voca-
uit. Inde vero Hercule ad Themiscyre portum ap-
pulso, ad eumq, profecta Hippolyte atque eius ad-
uentus causam percunctata, & Zonā se daturam
pollicente, luno, sumpta Amazonum vnius forma
multitudinem adit: nuntians Reginam ab adue-
ctis hospitibus rapi. Tum illa captis armis in nauē,
equo vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Ama-
zonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine
dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert ad

hæc reliquis denictis, renauigat, & Troiam appellat. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, ut ciuitas infelicitè ageret. Quoniam Apollo, Neptunusq; Laomedontis iniuriam ulcisci volentes, mortalibus assimulati, ac veluti mercenarij Pergamæ adificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiit & Enium appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Eniensi Sarpedonem Neptunifilium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq; Protei, qui ex Neptuno pro-

creatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare solitos in ipsa palestra, interemit. Demum illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnamque indixit, Geryone boues ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeclitus, ita compacto, ut in unum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusque, in tria rursus partes diuisum esse videretur. Ad haec ille Punicae boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryone boues, per Europam, monstra inter eundem multa pratergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in Arbate monte praestulauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum canis suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter haec Menetius Plutonis bouum pastor rem omnem Geryone nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemuntē flum-

APOLLODORI

uium boues abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhegyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quesiturus procedit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superaret taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetrauit, bobus asilū funo iniecit: Quo perciti ad Thracia mōtana dissipantur. Hic insectus, bouum partem collectam ad Hellepontū compulit. Qua vero reliqua fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq, octo curriculum, Eurystheus Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidne filius ceticæps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Egle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen prouocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è celo fulmen inter utrosq, medium diremit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant, comprehensumq, ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annonæ caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illa prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busirinq, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percursa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extimum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidna filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto

detrahto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori
cupiebat, immortalem esse declararat. Post au-
tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
ac Promethei prudentia commonefactus est Her-
cules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed
ipse Atlanti in calo sustinenda succederet, illumq;
pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
tem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis
ad Herculem redit. Qui, cùm calū habere subter-
fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
imponendum, quo commodius tantum cali pondus
ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hæc non
ab Atlante habuisse, sed ipsum caso dracone custo-
de decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo.
Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Mi-
nerua accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimue la-
bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi,
hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
pita habuisse fertur. Descensurus igitur ad hunc
canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylii fi-
lius iniuiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem
iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconiae promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusa Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in vinam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithōū Proserpina nuptias poscentem: eaq; de causa deninctū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithōū quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menætiū, Centhonymi filius Plutonis bubulcū cū prouocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac medius ab eo prehensus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduererat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, ceruicem comprimens, ac belluam praefocans

cans parere cœgit. Captum itaque Cerberum ad
 Eurystheum, regressus per Trœzenem abduxit.
 At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Her-
 cules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad
 inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis labo-
 ribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao
 coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eury-
 tum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac
 filios suos vicerit, certaminis premium Ioles filie
 conubiū proposuisse accepit. Oechaliā igitur pro-
 fectus, cū sagittandi arte ijs omnibus præstantior
 extitisset, uxore certè promissum certaminis præ-
 mium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum
 maximus Iolem Herculi concedendam esse cense-
 bat. At Eurytus, ceteriq, filij dehortari, ne, quam
 fortè prolem ex ea susciperet, aliquando obtrunca-
 ret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tem-
 pore abactis ex Eubœa pere Autolycū bubus, Eu-
 rytus id Hercules persuasū confectum esse putauit:
 contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem
 conuolat, eiq, à Pheris veniēti, occurrit, quo tempo-
 re, seruata ab se iam mortuam Alcestin Adme-
 to marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem;
 ut secum boues vestigaret, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollicetur, & eum quoque ho-
 spitio accepit. At furore iterum agitated hunc à
 Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cū vero cōmissa
 eadīs causā expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum
 dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi benivolentia intercesserat. Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustrauit. Deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit, ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondit, ac Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoq; tripode, propriam sibi oraculorum adem construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoq; modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus seruiert seruitutē, & commissa cadis ergo Euryto aestimationem pependit. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorū regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed oblatam fraternae cadis aestimationem Eurytus admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphale seruiens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū vero in Aulide, qui peregrinos eā iter facientes terram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus unā cum Xenodice filia interfecit. Idemq; ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in litore eiectum sepultura dedit, ab eoq; Dolichē insulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius beneficii causa Dedalus ē picea Herculis imaginē cōsimillimā effinxit, quā quod ignoraret, per noctem, lapide viam esse opinatus, percussit. At quo tēpore
apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos navigatione, & Calydonij apri venatione confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta pradiis decē & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauiganit. Postea vero quā Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea facto cum multitudine in classem impetu, Oicleum quidē pūgnantē interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse videt, strieto in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimē gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrū Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, data sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Ilia classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulâ Cō nauigaret, Cōi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit; Regemq; Eurypy lum Astypalea, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Iouis ope conservatus malis nihil pertulit. Inde, Cō deuasata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unâ cum dijs gigantes debellavit, Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Gracia volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augæas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Creatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augæa frater erat. Enimvero accidit, ut per eiuscæ expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq; ob causam cum Molionidis pacē iniuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id ta-
men iam tum ab re bellica Hercules decessit. At
cùm tertio rursus Isthmici, ludi celebrarētur, mis-
sos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immola-
turos ad Cleonas per insidias circumuentos truci-
dat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
cum filijs Angea Phyleum reduxit, eiq; regnum at-
tribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen in-
stituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Eli-
dem captam aduersus Pylum castra promouit, &
urbe expugnata Perichlymenum Nelei filiorū for-
tissimum, qui in varias inter pugnandum formas
mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno ex-
cepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc a-
pud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna
Plutonem Pylis opitulantem vulnerauit. Dein e-
uersa Pylo in Lacedamonem Hippocoontis filios,
puniturus bellum gerit: quibus, quoniā Neleo sup-
petias tulissent, erat iratus, &, quòd Licymni filiū
occidissent, longe magis illis succēsebat. Nam, cùm
ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico
in eum molossici generis canis, tum puer arreptum
lapidem in canem coniecit, nec lapidis cōiectio pue-
rum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida,
virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce
igitur mortē ulturus exercitum in Lacedemonios
comparauit, atque in Arcadiam castris promotis
Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
socius

socius esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argiui bello inuaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copiis ingruentibus eam commam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostendet, hostium futuram euerisionem prænuntiat. Quo facto Cepheus cum filijs expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijq, sui omnes occubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At Hercules casu Hippocoonte, eiusq, filijs in seruitutem reductis, subiecit urbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitam vitiauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Minervæ templo deposuit. Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferendum, exponendumq, dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cerna pepererat, illi vbera præbuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthrania urbis Dynasta tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniun-
gem

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de
 causa, cum Acheloo in taurum transformatum,
 unum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
 duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amalthea cornu
 thea cornu accepit. Hæc Hæmonij filia fuit, quæ <sup>Vide Iunium in Adu.
 Geo. Hercules cornu</sup> tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
 comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
 culenti, ac poculenti quispiam expetisset, copiose ad-
 modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
 donijs contra Thestros bellum gerit, qui urbe E-
 phyra, cui Phylas Rex præerat, vi capta congres-
 sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi sit pater.
 Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
 sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
 bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
 tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
 missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
 in conuiuio esset, pugno percussum Eunoomum Ar-
 chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
 tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
 præter eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
 veniam dedit. Atqui Hercules legis multam se-
 cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
 ad Ceycem se iam conferre decreuit: Qui, ubi cum
 Deianira uxore ad Euenū amnem puenit, ibi Nes-
 sum Centaurum manentem, qui viatores traieciabat,
 offendit, eumq; traieciendi laborem mercedis loco à Dijs
 Iustitiæ suæ causâ se recepisse dicebat. Igitur
 Hercules ipse p se amnem tranauit, sed Deianirā,
 portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehen-
dam commisit, cum illi Centaurus, dum traiecit, vim
inferre aggreditur, eam vero acclamantē audientis
Hercules, egressum in terram Nessum in corde sa-
gitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulie-
rem ad se vocat, eiq, si velit inquit, philtrum apud
Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram
effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa id factum penes se con-
seruauit. At Hercules, Dryopum finibus pera-
grans, & cibi inopia laborans Thiodamantē plau-
strum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē ob-
uium habuit, eorum alterum è curru solutum, ingu-
latumq, & coctum deuorauit. Postea cum Tra-
chinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem
acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus
Ægimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā
Lapithæ, eum de terra finibus Coronæ eius belli Im-
peratore armis infestabāt. Is igitur obsidione pres-
sus Herculem in societate, atque in regni partem
adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus,
Coronæ cum ceteris suis interemit, eiq, regni fi-
nes uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā. Lao-
goram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis lu-
co epulantem, ut virum petulantem, improbumq,
ac Lapitharum socium obtruncauit. Nec multo
post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus
Martis, & Pelopia filius, ut in singulare secum
certamen congredereetur, pronocauit, Congressus
itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orcho-
menum peruenit, cum Rex Amyntor cum armis
procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransi-
re prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū
Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliā
adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret,
accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto vnā
cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis
commilitonibus, qui in eo bello interierant, atquo
Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licym-
ni filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam
abduxit. Inde in Cenæum Euobœæ promontorium
appulsus Iouis Cenai aram constituit. Sacrificatu-
rus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā
ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, qua
de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne
illam iterum magis arderet, rata verum esse amo-
ris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam
infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit:
sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis cor-
pus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-
tum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum ma-
re precipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inha-
serat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra sub
sequebatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās
nani Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira
resciuit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit.
Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

A P O L L O D O R I

erat, ut cū per ætatem ei liceret, solem uxorem
 duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachinio-
 rum montem se contulit, ibiq; constructam ab se py-
 ram, iam conscendit, atque ignem subijci inebat.
 Quod cū suorum facere auderet nemo, Pæas in-
 terim quasiturus amissos greges cū per id loci iter
 faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas,
 arcumq; dono dedit, ardente autem pyra, nubem
 cum tonitru sublatam ipsum in calum remisisse, di-
 citur. Inde immortalitatem adeptus, & renocatus
 in gratiam cum Iunone Hebem illius filiam uxo-
 rem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anice-
 tum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filia-
 bus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hip-
 pens: ea enim natu maxima geminos peperit: ex
 Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epi-
 laus, Actyanax. ex Crethe vero Iobes, Eurybius,
 Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Lao-
 medon, Clytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes:
 ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, O-
 reas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Me-
 nippides: ex Anthippe, Hippodromus, Telegtogo-
 ras, Eurycapylus, Hippotus, Eubæas, Olympus,
 Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras,
 Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Ce-
 leustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiopæ, Alo-
 pinæ, Astybie, Claametidus, Phyleidus, Tigasis: ex
 Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Arche-
 dicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone,
Amestrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hefyschee, Oestrcbles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheā, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marsē, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontiades, Deicō, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciopē Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste & Aegēi filia, Thessalus: ex Parthenopē Stymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydania Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Perei Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperūt. Ubi vero illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu percussī relicta Trachinē per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserūt & confidentes ad Misericordiæ arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq, occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem ē curru,

atque ad petras Scironides adequit antem Hyllus
 infecutus obruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 menæ dedit. Hac autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniā intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remeant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 licta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam è Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquā
 exigua cum hominum manu Rhodū venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio
 Iolem Eurysti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem cōpararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam uia reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus uero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantū temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
 inter-

interficatur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam etate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non enim tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum alludit. Quæ cum audisset Temenus militum copias legit, & in Etolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine visus est, quæ magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei naualis apparatus perditâ classe desperijt, peditatus item fame infelicitissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numen obvatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium uti

illi praecepit. Quare Hippotem exiliy causa solum
 vertere coegerunt : Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obuiam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliā isset exu-
 latum, & circumactū iā anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur co-
 pīs imperatorem praeficiunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq; videntur, & Tisamenū Orestis filium
 occidunt. Verū ē suis desiderantur Agimij filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponneso po-
 sitū sunt, treis aras Ioui Patrio excitant, in qui-
 bus peractis sacris urbes sortiti inter se partiūtur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacade-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq; in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthene, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebā
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberū sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetā:
 quibus Lacedaemon, draconem: quibus autē Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, qua vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetum, in urbe manere praeſtat: Id enim animantium genus, ſi peregrinetur, nullis viribus ſe tueri poteſt. Qui draconem conſecuti ſunt, formidabiles fore, ſi promoueantur: qui vero vulpem deprehendiſſent, dolos ſos fore praedicebant. Temenus igitur pratermiſſis Agelao, Emrpyloq, & Callia filiis, Hyrnethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhaeſit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commiſſo itaque parricidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphōtem exercitus fore iudicauit.

Creſphontes autem non ita multo poſt ſuſceptum imperium Meſſena duobus cum filiis interfectus eſt. Atqui Polyphontes eorum imperio, quòd Heraclidarum genere ortus eſſet, praeficitur, atque occiſi Creſphontis uxorem Merope inuitam perduxit, at hic etiam è medio ſublatus fuit. Nā cū tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri ſuo ipſius alendum dedit: qui cū adulta iam aetatis eſſet, per inſidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum ſibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-

gine, Liber 111.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

 Voniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimuero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Egyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremq; prabuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut pradā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
ijsq;, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Area Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres atates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymni Iouis, & Cassiopeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de caussa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minoë fratre indicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, du-
ctaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phedrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxitheia Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fidei facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emisso, regnū accepit. Qui cū eiusmodi taurū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic subalto sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū minime immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dadalum assumit architectū, qui cadis reus Athenis aufererat, hic ligneā in rotulis vaccā concuā intrinsecus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē circumfuit, eāq; in prato, ubi taurus depascere cōsueuerat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā tau-

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Daedalus edificauit, domiciliū erat, quōd ob multiplices viarum ambages, occurſusq̃, ac recursus, fallebat. Qua vero de Minotauo, & Androgeo, ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicetur, expli cabimus.

Ast Erope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, è Grateo Minois filio liberi nati sunt. Creteo vero, qualē ipse vita exitū habiturus esset, oraculū scitārī, Deus ab uno è filijs suis interfectū iri respondit. Cretus itaque oraculū calat: quod cū accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortē inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo potitus Creteniā illi de se nomen indidit. Corſcensō autem Atabyrio mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā de spicatus Cretē, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quōd fugientē assequi non posset, quippe qua illi pedum pernecitate praestabat, recentibus tergoribus viā substrauit, in quibus delapsam, cū è Creta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūciat. Is autē Dei nomē culpe expugnata pudicitia prae actum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

*Mox Crateus Æropem, Clymenenq; per Nau-
plium in longinquas terras, vendendas amandat.
Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem du-
xit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaū su-
stulit. Verūm Clymenē Nauplius in matrimoniū
cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater effi-
citur. Cū vero Crateus senio confectus esset, Al-
themeni filio regnū tradere cupiebat: eaq; de caus-
sa Rhodum contendit: eumq; è naui cum heroibus
socijs in desertum quendam insula locum descen-
disset: à bubalcis pradones ingruisse ratis eycitur,
quiq; vera dicens, tum ob canum latratum, quòd
ab insularis percuteretur, exaudiri non posset: Al-
themenes superueniens telo contorto Crateum pa-
trem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi
scelus patratum cognouit, Deos precatus terra hia
su absorptus occiditur.*

*Ceterū Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

*Glaucus autem Minois filius infans adhuc mu-
rem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit.
Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos
pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, mul-
tumq; quesuisset, de illius inuentione scitatum ora-
cula misit. Curetes illi tricolorem inter armēta bo-
uem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simu-
lacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri.
Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus
Cærani filius rubi fructus bonis colorem assimila-
uit:*

nit : & puerū vestigare coactus vaticiniꝝ cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi viuum reddi oportere dictitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconē ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctū conspicatus, retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam renouauit. } d, cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucū doceat Polyidus , illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus , vela faciebat Glaucū suū in os inspuere iubet, quo factō Glaucū vaticinandi obliuio subiit. Hactenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vita functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deū scitaturus, contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa querendum respondit : sed boue via duce utatur, atque urbem condat ubicūque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responsō per Phocensium terram iter faciebat : mox boui inter Pelagontis armenta obuiam

niam factus eam ponè sequebatur . Ea vero Bæotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extāt Thebæ. Deinde bouem illam Palladi mactaturus, aliquem è ſocijs ſuis ex Martio fonte deſumptā aquā reportaturum mittit : draco fonti cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit . Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerva conſilio eius dentes ſerit , quibus ſatis , armati è terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherocydes ſcriptū reliquit , Cadmus ut armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimātes mutuam inter ſe pugnam inierunt . Verūm ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdaus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerūt. At Cadmus pro ceſſis inter ſe viris annū integrum Marti mercenarius fuit . Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerva Regiam adornauit , Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit . Ad hæc dij omnes relicto calo in Cadmia conuiuiſio excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit . At Pherocydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab Jone accepiſſe . Cadmi
filia

filia fuere Antonoë, Ino, Semele, Agave. Verùm Polydorum unicum habet marē, sed Ino Athamāti nupsit. Arysteus Antonoë sibi coniugavit, Echion Agavem duxit.

Jupiter, cūm Semele arderet, cum ea clā Junone concumbit. Hec autē ab Inone decepta, ut quidquid ab eo depasceret, sese facturū Ioue pollicēte: ut qualis cū coniuge congressurus adveniret, secū decēberet, postulavit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamū premisso fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare semele metu extremata semestrem partū eicit. Jupiter hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia, eunlgant dictis Semelem cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se cōpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Jupiter Dionysium gignit, eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque ut puelum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino yſce furorē immisit. Inde Athamas maiorem natū filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in feruentē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hac quidē Leucothea nominatur. Puer autē Palemonis nomē accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hæc Melicerta Isthmiorū certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Jupiter, Dionysium in hadum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quatum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristaeo Actaeon filius pro creatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus est, eumq₃ in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq₃, quòd Dianam lauante vidisset, aiuntq₃, ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eã dominum haud agnitus deuorarent. Ceterum Actaeonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quasitum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actaeonis simulacrũ effinxit, quo viso statim merore soluti sunt omnes. Actaeonis Canum nomina. De quibus hi pulchrũ validi circũ undique Regis Inuadunt corpus rapide ceu Tigrides, Vrsiq₃ Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt seuissima proles.

Lyncus, & Banus pedibus citus, atque Amyntus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Aëtaon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Arguq₃, Spartusq₃, Boresq₃, celerrimus, idem
Ariubus Aëtai, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserūt turba latrantum.
Sauorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porro Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Egyptumq₃, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Egy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq₃, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia praeceps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussus,
interfecit. Qui cum extrema sui corporis praeclidis-
set, respexit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen sua renuntiavit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangeā
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hac*

H Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Cithærone debacchari compulit. Pentheus autem Agaves, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quiq, cum se in Cithæronẽ montem Mimasidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorẽ, eũ feram esse arbitrata, mebratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lætentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescerantur. Postea vero, cū ab Icaria in Naxũ trāsuehi cuperet, prædatoriã Tyrrhenorũ triremem mercede conduxit, ac deo ipso in nani imposito Naxi littora præterla-
gunt, atq, in Asiam Deum uēdituri uela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq, in serpētes uertit, nauim ad hæc hædera, & tibia rumfonitu oẽm repleuit. Nauta interim furore abti in mare præcipites fugiunt, atq, in delphinos transformantur. Post, ubi, hunc Deũ esse a rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ renocauit, Thyonemq, mox illã appellauit, cū ea demũ in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, a Deo responsum fuit. Illyrijs,

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq, ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq, Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq, Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nyctei dē filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quōd eadē, qua ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laum filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in paeris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Euboea in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chryse Baeotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudine intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obruncatus diem obiit. Huiusce necis hāc fuisse causam producit. Anriope Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq, quōd grāuida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit, atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq, animaduerteteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq, Antiopem captiuā ab-

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bæotia geminos parit, quos expositos bubuleus inuenit, ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri autē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studia sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiuscæ coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis utro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircentrinibus religatam è tauro necant, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniiciunt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecantis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq; fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiuscæ filium Chrysippum curulis artis exercere rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantalæ filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damascibithonem, Agenorem, Phedimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Erhodaam, sine, ut alij volunt Thebiam, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustinuisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se facundiorē esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamq³, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, qua Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telephilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem peruenit, ibiq³ Iouem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnū accepit, duxitq³ Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidā vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autē per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorū regis bubulci repertum infantē ad Peribœam istius uxorem contulerunt, qua sumptum puerū velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq³ illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis aequalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire super sedit, & dū curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphonta (hic erat Laius pater) currucuntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterū pater interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas peruenit. Laium itaque Plataensium rex Damasius tratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore: pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis pradiata fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset in Phyccone monte confedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nā esset id animal, quod unā habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiātū fuerat, iam, tum Sphingis in-

- commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id enigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Emone Creontis filio perempto, Creon enigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Lay uxorem se traditurum praconis voce renuntiare iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, enigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quattuor gradiatè membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese precipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem maiores, femineique sexus Ismenem, & Antigonem procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, quae antea latuerant: in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem eici spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Attica terra populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex consedit.

Inde fuit à Theseo susceptus, neque ita multò post à
vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
gno inter se gerendo paciscuntur, placuit, ut annuū
imperium per vices administrarent. Sunt, qui Po-
lynicen prius regnare cœpisse aiunt. Deinde annuū
Eteocli regnū reddidisse. Nonnulli vero Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere
voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
secum monile, ac peplum exportans Argos adiuit,
quo tempore Adrastus Talai filius Argis regna-
bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
gos confugerat, manum ad pugnandum cōserit, &
excitato inter eos clamore, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis sponfos
designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leo-
nis alter faciem defixam gestabāt. Deipylem ita-
que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
Adrastus item utrumq; in patriam suā quamq;
reducturum se pollicetur, Igitur comparato exerci-
tu, contra Thebas prius eundem esse statuit. Qua-
re prestantissimum quemq; ad se coire, imperauit.
Amphiarus autem Oicleis filius vaticinandi pe-
ritissimus, quòd omneis in eo bello prater unum A-
drastum perituros esse perspiciebat: hanc Theba-
nam expeditionem detrectabat, quin etiā reliquos
dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
etoris

Etoris filium contendit, ab eoq; precibus exposcit, ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyla consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyla uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cùm Adrastum conuenisset, Amphiarauus, ut quacum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordia foret, ad Eriphyles iudiciũ se relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibat, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filiis imperat, ut simulac per atate liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septẽ, in Thebas exercitiũ dũctare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argiui fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius, Etolus, Parthenopæus Melanionis Aricas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce minime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

H s cistum

cisternam recensent. Profecti vero in Nemeen, cui
 Lycurgus rex praeerat, aquam deposcant, & his
 ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto
 infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices, ac
 Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum
 Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem serva-
 tum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At
 Hypsipylem vendiderunt. Quae circa vita tuenda
 gratia apud Lycurgum serviebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem, relictus puer à draco-
 ne occiditur. Draconem vero Adraști apparito-
 res interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Am-
 phiaraus, id inquit prodigium futura prenuntiat.
 Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, &
 in eius etiam honorem Nemea certamen institu-
 runt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteo-
 cles, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphia-
 raus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Par-
 thenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem pervenere,
 Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnū
 Polynici restituat, praedicturum destinant. At
 Eteocles quum Adraști, & commilitonum man-
 data nihili facere videretur: Tydeus de Theba-
 nis periculum factururus, singillatim omnibus provo-
 catis victor evasit. Illi vero armatos viros quin-
 quaginta in redeuntem Tydeum in insidijs colloca-
 runt, eosque omnes praeter unum Meonem trucidavit.
 Deinde ad Thebas castris cingendas Argini
 se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime
 consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adraſtus quidem ad Homoloidem portam retendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaræus ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hyſſiſtam, Parthenopæus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipſe interea Eteocles Thebanos ſuos armis inſtruxit, conſtitutisq; ductoribus pares, paribus ſuas cuiq; copias regendas committit. Ad hac, qui poſſet hoſtes ſuperare, vaticinantium conſilio conquiſiuit. Erat per ea tempora Thebis Tireſias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udei unius Spartorum, Satorumne, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius cacitate, ac vaticinandi peritia varia eſt hiſtoria, Namq; alij deorum ira, quod mortalibus, qua latere voluiſſent, detegeret, excæcatum fuiſſe aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Si quidem cum Chariclo Minerua cariffima eſſet, ei nudam per omnia Deam vidiffe contigit, eamque manibus ſuis erutis illius oculis cacum feciſſe, at Chariclo Palladē, ut nato ſuo oculos reſtitueret, oraffe, quod cum Dea efficere non poſſet, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium aurium garrutum intelligentem feciſſe, eundemq; corneo ſceptro condonaſſe: quod geſtans aque, atq; oculatus intò incedebat. Heſiodus aut enarrauit, conſpicatū aliquando Tireſiam nō procul à Cyllene coeunteis angues baculo caciſſe, eumq; de viro in mulierem mutatum fuiſſe,

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam rediisse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierisne, an viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc sibi lris arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes capiuntur, nouem mares, ac mulierem decem sentire indicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Innomiāq; ita respondisse ferunt:

Parte una ē denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Longeuam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura pradicens eum victorem fore, inquit, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit. Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cum multi cecidissent, ex virisq; exercitus sententia Eteocles, & Polyntes singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteocleū. Amphidicus Parthenopaeum quem Eurypides à Perichymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Melanippus

lanippus ad hac nouissimus Astaci filius Tydem in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pallas ab Ione impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset Amphiaras Tydem osus, quoniam prater sententiam suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydem, quod ab eo vulneratus esset, illud vltus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbuit, id ubi Pallas animaduertit, indignata beneficiū eiuscemodi abstinnit, & inuidit. Inter hac Amphiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Perichlymeno vulnus acciperet, demisso ab Ione fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra hiatus absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinys formam conuersa, ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone vero sola Oedipodæ filiarum superstes Polynicis corpus, quod occultè humandum curarit, à Creonte deprehēsa, viua conijcitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordia aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum cumulandi potestatem precabatur. Tū Athenienses

nienses comparatis militū copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concesserunt. Et in Capanei rogiū conflagrantem coniux. Euadne Iphiclis filia seipsam coniecit, & sua cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine posterī, heredesue) paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitanti bus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum cape ssant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius, quam de matre supplicium capiat, nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam, cum Eriphyle pep lum & monile à Thersandro Polynick filio accepisset eorum quoq, filios ad eam pronunciam belli cape ssendam induxerat. Delecto igitur, sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebae oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilo chus Amphiarai filij, Egialeus Adra sti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Sthenelus, Polynicis Thersander, Euripylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, quā in re Thebani suis opem latu ri eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo caso Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tiresia vatis consilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt: ſiquidem coniugibus, liberisq; ſuis omnibus ſupra vehicula collocatis, relictâ urbe abierunt, atq; ibi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenierunt, Tireſias cum eo de fonte ſumptam aquam avidiſſimè bibiſſet: improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumq; peruagati. Eſt etiam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingreditur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deaſtrant; ac prade partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresie filio, cui Mantô nomen erat: uenerant enim ipſi, captis, diſruptisq; Thebis ſpoliorum preſtantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, ubi ab Argiuis Theba capta ſunt, Alcmaon, quod in eam quoque dona Eriphylæ matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri ſua eadem intuliſſe Alcmaonem memoria cômendarunt. Tameſi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaonem vero ob infeliciffimum matris ſue ſinem furis exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum ſe recepiſſe. Illinc autè Pſophidem, ad Phegeam cômcaſſe, à quo perluſtratû, cadis ergò Arſinoë eiufce filiâ uxorem duxiſſe, cui etiam

esset monile , ac peplum dono dedisse . Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit. Ad Acheloum commigrandum, ab eoq; urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq; hospitio usus est. Inde ad Thespartos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq; expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoē monilis, pepliq; habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hec ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoa esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumuentus è medio tollitur. Arsinoem vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt e mentiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoē audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, ut i quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam aetate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq³, & Acarnan unà diuertunt, ubi cæsis patris sui interfectores, profecti Psophidē, factōq³, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verū Tegeensū ope, & Arginorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quisq³, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & peplū, Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse marem scilicet Amphilochum, & feminei sexus Tisiphonē. Translato deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma præcellentiſſima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilochus Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochicum habitatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Achni-
I
silau,

silau, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœa Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Manalus, Thesprotus, Hiliæ, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Manalus, Teleboas, Physis, Phasus, Phthius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Aemon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Manti-nus, Cleator, Stymphalus, Orchomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulac eum conspiciantur inuitatum hospitem domi suæ excipiunt. Huic iugulati, è conterraneis pueris unius viscera sacris admista Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatue euertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum no-
uissi-

missimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit.

Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lyncæonem filiam etiam Callistonem habuisse narrât. Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Asiæ autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq, stolam induta secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quòd cum Jupiter Iunonem latere studeret, eam in ursæ faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem belluam sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illam promissæ virginitatis violatæ causâ sagittis à Diana percussam obusse. Quæ demum sublata Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maia enutriendum dedit, Eiq, Arcadi nomen imposuit: & Callistò inter astra collocavit, ursamq, nominavit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amycle filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terram partiti sunt. Sûma vero po-

sentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyrae Stympalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenobœa, qua Præto nupsit. Alei vero, & Neæra Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucum caluit. Ubi, prius illius sacerdotio præfuit: Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minerva luo quandam latere impietate, deprehensa demum à patre puella, Naulpio occidenda traditur, à quo, cum illam Theuthras Mysorum dynastes accepisset, vitauit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerua de suis uberibus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis nutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita functo Mysia regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater mascule prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentam penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem seruabat, &

bat, & venâdo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suæ à Rhœco, & Hylleo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiâ ad certamen in Pelia honorem institutum, propositumq; ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suâsu ad virum capiendum inducâta esset, in studium abijt, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cedes, at victori Atalanta cōiugium debebatur. Demum post multorum cedes Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abijt. Tum Atalanta, dum in prosectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deuicta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrasse, ibiq; mutuo complexu coënnētes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq; alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopaum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celano, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociavit. Meropen Sisyphus, duas corripit. Neptunus, priorem quidem sanè Celanò, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Elen-therem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nympha Clonia natus est. Deq, Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ione Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter compressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ione in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit, neque id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelaeum abscondit: ex his autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurgata, & absterfa super eius testa ner-

uos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq₃, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nanat, & Pylum recta concedit, vbi cines ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderūt: sed vero bandquaquam posse dicere, quonam perducta forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, vbi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fasciis inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatum ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere inberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq₃ Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedemonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedemonis regio nomē est cō-

*secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nymphe Amyclas, & Enrydice, quā Ac-
risius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapitha filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.*

*Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stefichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lynceus & Idas, & Pisis nati sunt. Verum multorū
testimonio Idas, ē Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; peruidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere Ilaira, & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Jovis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoën genuit. Hac ab Apol-
line impleta Æsculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Æsculapium ferūt: cum qua,
similac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, Ischyri Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem coruum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-*

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venædi artem perdidicit. Qui cùm iam Chirurgicalis euasisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cùm à Pallade effusum de Gorgones venis cruorē accopisset, qui è leuis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylum, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demū Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit. Quāobrem iratus Apollo Cyclopes, quod Ioui fulmina cōparassent, occidit. Quē, cùm Iupiter in Tartarum iamā deiecturus esset, Latona precib. exoratus annū totū ut ipse viro mercede cōductus seruiret, imperavit. Is autē Pheras ad Admetū Pheretis filiū se consulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnibus effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

iusce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scam Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionē, ac Tyndareū Lacedemone eiecit. Hi vero ad Thestium eiectioni confugerunt: Eiq³, aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Ledam cepit uxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq³, Thoas, Damasippus, Imentinus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Ledæ filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemnestra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit: Adhuc Iupiter, qua nocte cum Lada in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: deq³, Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum couisse memoratur, Nemesisin vero ouum ex eo concubitu peperisse:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum formæ præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem pro se quisque petitori Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Sthenelus Capanei, Amphilochns Cteati, Thalpius Euryti: Meges Phylei: Amphilochns Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Peneleus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Salmenus Martis, Elephenor Chalcodantis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coronis, Podalirius, & Machaon Æsculapii, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euamonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæti, Horum turbam conspicatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitaret, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi latrum se opem promissit, uniuersos, inquit, Ulysses procos iusiurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritumue, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam iusiurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filia sue sponsum declarat, atque etiā ab Iscario Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda: Sine, ut Acusilaus ait è Teridaë Megapenthē: sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum è Lada natus Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genius sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem DioscURI quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Isda, Lynceoque Apharei filijs ab Arcadia bouum prædam abegissent: Ida arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic praeda dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, cum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumque interciperi conabatur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem reuinit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eique vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu moestus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idæaque nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, universam provinciam Dardaniam appellavit : filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, & filius nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ducta q̄ Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regione à seipso Troiam nuncupavit, & Callirhoem Scamandri filiā sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Marcus autem & Ium, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa Æneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palastra vicit, dedit q̄ illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorẽ bouem adiecit, monuit q̄, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulat q̄ ad Ates, (quasi dicas Noxe) Phrygiæ, tumulum pervenit: humi procumbit: quo in loco & Ius urbem ab se conditam, & Ium nominavit. Postea Iovem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab
Ioue

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq; clatā hastam, at laua colū, fustumq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Mineruam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq; autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva fouem panefactum Egidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Mineruam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quàm pertimuerat Egidem, accommodasse, & apud fouem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Plū postea in huiusce memoriæ templum ab se conditum summopere coluisse. Hæc hætenus de Palladio. Caterum Plū Eurydicem Adrafi filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Chytum, Ictæonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreauit. At è Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quòd eum arderet Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ſibiq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam ſibi coniugavit, ex qua Æſacum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupſit, quàm cum mortuam nimio luctu deſleret, in mergum auem mutatus eſt. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam ſecundam uxorem Dymantis, ſive, ut alijs placet, Ciffei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Naſcitur autem ex ea primus Heëtor: Deinde, cùm ſecundũ propediem eſſet paritura filium, facem reapſe ardẽtem Hecuba parere, cumq; omnem urbem ſilium depaſcere, atque concremare, in ſomnis ſibi videbatur. Id ubi Priamo viſum Hecuba recitavit, Æſacum filium, hic ſtatim arceſſi iubet ad ſe. Eum enim Merops avus maternus ſomnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æſacus puerum exitiũ illaturum eſſe fore reſpondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, ſimulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, aſportandumq; in ſdam montem. Huic ſeruo, nomen Àgelao, aut Archelao fuit, Infans ut ab eo expoſitus eſt, quinque dies ab uſa nutritus eſt. Hic puerum naëtus incolumen tollit,
ſecum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cum iam grādiusculus euasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore anteciret, & quod pradenū uēm, incursumq, repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuēntes parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicea, Polyxenam, & Cassandram, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, uaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hec autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius uaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Polixen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philemon, Hippothous, Glaukus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegeoneus, Lysichous, ac Polymedon. Filia uero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K

xander

Alexander Oenonem Cebrenis amnis filiā ducit. Hac à Rheā vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, predixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, praterea neminem. Hic autem rapta post Helenam à Sparte, Troiaq, bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela poenituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medēdi, canendiq, artē callebat. Quae, ubi eum iam obuisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: Quarum unam Eginā, cui Oenone fuit nomen, ab Ioae raptā Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Ionem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, quae tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Jupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhuc *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Actæi* filium, & *Glaucis* *Cerhei*, fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Neres* filia, in fontem, quod inscendi nolle, commutata coivit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inusitata frugum caritate premeretur, *Pelopis* causa, quod ipse *Stymphalum* *Arcadum* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsistum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, scillius ergo preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* facto, *Gracia* annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam insula occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

xander

à Rh

dro,

nim

ad e

po

ra

sa

s

i

Videtur Salomonem ad Cybrenum Neptuno,
 à Rhodum peruenit. Is neca-
 nimus, videtur enim esse rex erat, deus an-
 ad eum post se relictus filius moriens, regnum
 po-
 ra
 sa
 s
 i
 Quod in hoc contra Ilium Herculem secutus, He-
 ram Medotis filiam muneri accepit, ex qua
 Peleum procreauit.
 Peleum Pelus Phthiam ad Eurytionem Aëto-
 nis filium exulatū abiit, à quo postea expiatus An-
 tione illius filiam in matrimonium capit: atque
 Antionem regni partem adscitus est, Mox Poly-
 dam filiam genuit, quam Boro Perieris filio mu-
 ni dedit. Inde in Calydoni Apri venationē cum
 Eurytione simul egressus, ac missō in aprū telo E-
 urytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus
 itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese
 recepit, ab eoq; lustratur. Adhuc cum Acalanta
 ludis in Pelie regis honorem institutis palestrica
 pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux
 Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu
 dedit: qua, quoniam id illi persuadere non potuit,
 ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo Steropem
 Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntia-
 ret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pe-
 leum

leum insuper Acasta, quod eam de stupro interpellasset, catenariatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: ac eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensen in boum fimo celauit, & abiit. Is, deinde experiretus, interea dum ensen quærirat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolunt, eidemq; quesitum, ac repertum ensen condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatâ uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contendebant. At cum Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisset Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheum, dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorēt Thetin Iunonis mo-

nitu, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cum in varias se formas commutantem observasset, corripit, qua cū interim ignis, interim aqua, modò etiā fera vultum caperet, non eā prius, quàm pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc deum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque inibi Di conuiuia excepti suo quisque munere matrimonium commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Vulcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Di immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspicatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Pelous sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & vrsorū medullis enutrit, eumq;, cui Ligyras antea nomen fuit, quod mammis labra minime admoisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscororū adiumento solcū expugnavit: Astydamiāq; Acaesi coniugem occidit, ac distractis illius membris

bris per eam intra urbem iraduxit exercitū. Ubi
 demum nonum atatis sua annū expleuit Achilles.
 Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, pradi-
 cante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem inte-
 riturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste
 contectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella
 incorrupta, ac virgine perductum commendauit;
 ibiq, agens adolescentulus, Deidamiam regis filiam
 comprimis: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nono
 postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū
 Ulysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem,
 indicatum fuit, quesitum tuba usus inuenit: Ad
 hunc itaq, modum Achilles ad bellum Troianum
 perductus est: Ad quod etiam Phoenix Amyntoris
 filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris
 pellice, ut de stupro interpellata falsū insimulatum
 pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem, ductum, ab eoq, curatum oculorum luce re-
 cuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achille
 Patroclus Menæti, ac Sthenes Acasti, siue, ut
 alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philo-
 crates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes ac-
 cessit. Is Opuntem delatus, in talorum ludo Clysony-
 mum Amphidamantis filium imprudēter occidit:
 atque in exiliū actus cum patre, à Peleo domi in
 contubernio acceptus Achilles amasius efficitur.

Porrò Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
 simul, & serpentino corpore praeitus in terra At-
 tica primus regnauit, & qua prius Aëte diceba-

nitu, persuasam Iouis concubitū exiisse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cum in varias se formas commutantem observasset, corripit, quæ cū interim ignis, interim aqua, modò etiā fera vultum caperet, non eā prius, quàm pristinam formā recepiſſe videt, remisit. Hanc deum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque inibi Dii conuiuia excepti suo quisque munere matrimonium commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Volcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Dii immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspicatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Pelous sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & vrsorū medullis enutrit, eumq; cui Ligyræ antea nomen fuit, quod mammis labra minime admoisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento Iolcū expugnauit: Astydamiāq; Acaſſi coniugem occidit, ac distractis illius membris

brū per eam intra urbem iraduxit exercitū. Ubi
 demum nonum ataris suæ annū expleuit Achilles,
 Calcantbe Troiam sine ipso capi non posse, prædi-
 cante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem inte-
 riturum omnino prævidisset: muliebri ipsum veste
 contectum in Scyron insulam Lycomedis pro puella
 incorrupta, ac virgine perductum commendavit,
 ibiq; agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam
 comprimit: ex qua Pyrrbū filium extulit, qui nō
 postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū
 Ulysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem,
 indicatum fuit, quesitum tuba usus inuenit: Ad
 hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum
 perductus est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris
 filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patri-
 pellice, ut de stupro interpellata falsā insimulatum
 pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce re-
 cuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli
 Patroclus Menæti, ac Sthenes Acasti, siue, ut
 alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philo-
 crates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes ac-
 cessit. Is Opuntē delatus, in talorum ludo Clysony-
 mum Amphidamantis filium imprudēter occidit:
 atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in
 contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
 simul, & serpentino corpore præditus in terra At-
 tica primus regnavit, & quæ prius Acte diceba-

iusce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scams Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionē, ac Tyndareū Lacedamone eiecit. Hi vero ad Thestium eiectioni confugerunt: Eiq, aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Ledam cepit uxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq, Thoas, Damasippus, Iphimachus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Ledæ filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemnestra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit: Adhæc Iupiter, quæ nocte cum Lada in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: deq, Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse memoratur, Nemesis vero ouum ex eo concubitu peperisse:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Ethram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem pro se quisque petitori Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cteati, Thalpius Euryti: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelopeus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Salmenus Martis, Elephenor Chalcodantis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Esculapii, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euemonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæti, Horum turbam conspicatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitaret, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi latrum se opem promissit, uniuersos, inquit, Ulysses procos iusiurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cætu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritum hie, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam iusiurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filia sue sponsum declarat, atque etiā ab Iscario Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda: Sine, ut Acusilaus ait è Teridaë Megapenthē: sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Caterum è Lada natus Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem DioscURI quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phæbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Isda, Lynceoque Apharei filijs ab Arcadia boum prædam abegissent: Ida arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic praeda dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auerijt. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumque, intercipere conabatur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatē renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Eleëtra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusque, gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eique vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mæstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idæaque, nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucrici vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem ad-

missus,

A P O L L O D O R I

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, uniuersam provinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ducta q₃ Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupauit, & Callirboem Scamandri filiā sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Marcs autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoëntis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cùm quo Venus ipsius amore flagrans congressa Aeneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palastra vicit, dedit q₃ illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorem bouem adiecit, monuit q₃, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulat q₃ ad Ates, (quasi dicas Noxe) Phrygia, tumulum peruenit: humi procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flium nominauit. Postea fouem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab
foue

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq; elatā hastam, at laeva colū, fustumq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq; autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva fouem pauefactum Ægidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causâ summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quàm pertimuerat Ægidem, accommodasse, & apud fouem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Num postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hæc hætenus de Palladio. Caterum Iulus Eurydicem Adrafi filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Chytum, & Ceæonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreavit. At è
Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quod eum arderet Aurora pra-reptum in Æthiopiam abducit: ꝑ̃biq̃ cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugavit, ex qua Æsacum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupsit, quã cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimoniũ apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cũ secundũ propediem esset paritura filium, facem reapse ardẽtem Hecuba parere, eumq̃ omnem urbem ꝑ̃lium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visum Hecuba recitauit, Æsacum filium, hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æscus puerum exitiũ illaturum esse fore respondit. Proinde inf̃antẽ exponi iubet. Hinc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumq̃ in ꝑ̃dam montem. Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab vrsa nutritus est. Hic puerum nactus incolumen tollit,
secundo

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cum iam grādiusculus evassisset, & plerisq; & corporis forma, & robore anteciret, & quod pradenū vīm, incursumq; repelleret, & onilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hec autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecubę gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glancus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Egeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K

xander

Alexander Oenonem Sebrenis amnis filiã ducit. Hac à Rheã vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi possẽ, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helenã à Sparte, Troiaq; bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferbat, siquidem Oenone medendi, canendiq; artẽ callebat. Quæ, ubi eum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: Quarum unam Eginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ione raptã Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Ionem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginã illatam, in insulam, qua tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginã, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea Aeacum genuit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhuc Aeacus Endeidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij Peleus, & Telamon. Pherecydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumq; Aetæi filium, & Glaucēs Crethæi, fuisse ait. Atqui & Aeacus cum Psamathe Neres filia, in fontem, quod inscendi noller, commutata coiuit, & Phocum gignit. Sed & Aeacus omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum Gracia inuisitata frugum caritate premeretur, Pelopis caussa, quod ipse Stymphalum Arcadium regem bello infestans, Arcadium subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsistum Graciam imminentibus malis ereptam iri, scillius ergo preces effuderit Aeacus, renuntiatum est. Quo per Aeacum facto, Gracia annona penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos Aeacus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis claves servare proditur. Quoniam vero Phocus in certaminib. præstare videbatur, fratres Peleum, ac Telamonem insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in silva occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex Aeginarab Aeaco solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cybrenem Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, deuastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribæam Alcathoi Polopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesione Laomedotis filiam muneri accepit, ex qua sibi Tencrum procreauit.

Ceterum Peleus Phœbiam ad Eurytionem Aëtœ filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, & Max Polydoram filiam genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac missō in aprū telo Eurytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastam sese recepit, ab eoq; lustratur. Adhac cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem. institutis palastrica pugna decertauit: ubi Astydamen Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: qua, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renunciaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleus

leum insuper Acasto, quod eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem
ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse
censuit: at eum in Pelium montem venatum abdu-
xit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus
quidem captarum ab se ferarum defectas linguas
intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas
capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is
autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot fe-
ras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in
Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reli-
quit, eiq; sublatum enssem in bonum fimo celauit, ex-
abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum enssem
queritat, à Centauris comprehensus iam iam mo-
riturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolu-
mis, eidemq; quesitum, ac repertum enssem condo-
nauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem
Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua
sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flu-
mini cognomento Boro Perieris filio uxorem collo-
cauit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alte-
ram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de
cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contende-
runt. At cum Themis ex hac ortum filium patre
futurum esse præstantiorem pradixisſet: abstinuif-
ſe Iouem illius nuptias ferunt. Nec defunt, qui scri-
bant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui
Prometheum, dixiſſe, natum ex ea caelo dominatu-
rum. Sunt etiam, qui memorẽt Thetin Iunonis mo-

nitū, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc irā-
tum Ionem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio lo-
cicaretur. Chironis itaque consilio eam comprehen-
dendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam ita-
que, cū in varias se formas commutantem obser-
uasset, corripit, quæ cū interim ignis, interim aqua,
modò etiā fera vultum caperet, non eā prius, quā
pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc de-
mum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque
inibi Dii conuiuio excepti suo quisque munere ma-
trimoniū commendarunt. Nam Chiron hasta fra-
xinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho.
Volcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condona-
runt. Hi vero Dii immortales fuere. Post ubi The-
tis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem
factura clam Peleo per noctem in igne absēdit, &
quidquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoque-
bat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At
Peleus per observationē palpitantem natū in igne
conspicatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus vo-
tum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad
Nereidas abiit. Tum Pelous sublatum in manib.,
puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leo-
num viscerib. aprorumq; & visoriam medullis enu-
triuuit, eumq;, cui Ligyræ antea nomen fuit, quod
mammis labra minime admonisset, Achillem no-
minari voluit. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscu-
rorū adiumento Iolcū expugnauit: Astydamiāq;
Acasti coniugem occidit, ac distractis illius mem-
bris

bris per eam intra urbem intravit exercitū. Ubi
demum nonum aetatis suae annū explevit Achilles,
Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, prae-
dicante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem inte-
riturum omnino praedidisset: muliebri ipsum veste
contectum in Scyron insulam Lycomedes pro puella
incorrupta, ac virgine perductum commendavit,
ibiq; agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam
comprimis: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū
Ulysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem,
indicatum fuit, quæsitum tuba usus inuenit: Ad
hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum
perductus est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris
filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris
pellice, ut de stupro interpellata falsò insinulatum
pater oculorū luce priuavit. Quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce re-
cuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli
Patroclus Menæti, ac Sthenes Acasti, siue, ut
alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philo-
crates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes ac-
cessit. Is Opuntem delatus, in talorum ludo Clysony-
mum Amphidamantis filium imprudēter occidit:
atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in
contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
simul, & serpentino corpore praeclitus in terra At-
tica primus regnavit, & qua prius Aethio diceba-
tur,

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dys fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unusquisq; adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussit tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Eretheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis sua iudicii teste, oleam è terra produxit, qua nostra etiam etate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Mineruam, Neptunumq; inter se pacauit, usq; non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaumq; nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersie iudices dedit, quorum sententia urbs Athenae Mineruae adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Aëtai filiam in coniugium ducit, ex eaq; marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Enrytes Nymphae filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrè Neptunus Martem in Ariopago

pago cedis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibiq³ illius concubitu gravida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq³ in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprium se contulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq³ inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq³, & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ vero ob Veneris iram alienigenis permixta viris vitam in Egypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interiit. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait, Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur : atq³ vsa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquã appareat. Tum Dii illam miserati in arborem sui nominis commu-

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergò infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulnératus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedæmone Pediade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmè, & Atthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Ubi, post Cranaum expulsum regnavit Amphietyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pel-
litur, hunc Hephaestes, ex Cranaë Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi conflare volens ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ constupranda Cupido desiderium incessit: eamq, attrèctare aggreditur. Hac fugit: ille fugientem insequitur, utq, proxime

rimè eam venit in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deum inire conabatur. Ea vero, ut pu- dica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristitia, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc claudius alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filia commendauit: interdicitq; ne cistam retereret: At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puerum draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: necnon Panatheorum celebritatem instituit. Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam venire: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-
bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi causa se se largius meri poculis inuissent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigona vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consectari solita, cadauer, ubi nam delitesceret, indicavit. Tunc filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sua sorore, filias Procnem, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq, bello per eius auxilia praeclarissime gesto: Procnem filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Ite filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miseras significauit. Haec, post quasitam germanam, Ite puerum trucidatum, elixatumq, Tereo, incio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Daulia Phocidis urbem peruenissent, circumsepta Deos rogant in auem mutari. Tunc Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minerva, Neptuniq; Butes Erichtheus filius honestatur. At Erichtheus Praxistheam Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem ducit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Crensam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Crensam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq; concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quòd cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq; in modū pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, pernicissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat enitare. Iaculum adhac, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspiciata virum, Circaam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam redyt: & cum eo ad venandum concedit, quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occultè virum
insecuta

insecuta inter fruteta latitabat, eiusq, motu permoveri virgulta maxime sentiens iaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrum interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudiciis exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Orithyia Ilium amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur sine ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem copit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his autem filijs, ex Cleopatra Ideam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonauta cum Boreae filijs illuc appulsi in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filia sua alendum commendat, & Amphitrita. Qui, cum atatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus

CUM

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniungauit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam immolasset, & reliqua tum omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Enmolpum obtruncauit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is ducta in coniugiū Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cū Pylas Biātem patrui occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylæ urbem condidit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt

ti sunt filij *Ageus, Pallas, Nisus, & Lycus*. Nonnulli autem *Aegeum Scyri filium esse aiunt*, sed sibi *Pandione suppositium fecisse*.

Demum post *Pandionis obitum*, eius filij perducto in *Athenas exercitu Metionidas eiecerunt*, ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed penes *Aegeum summa imperij fuit*. Hic primam uxorem *Metan Opletiæ filiam*: alteram vero *Chalciope Rhexenore natam duxit*. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam* adit, deq; filiorum progenie responsum dari sibi postulauit, cui deus ita vaticinatus est. *Maacte noua virtute, pedem, qui pronominet utri.*

Ne prius exoluas, quam scãdas Palladis arcem.
At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, *Athenas iterum accedit*, ac per *Træzenem* iter faciens à *Pitheo Pelopis filio* hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, *Aegeo vino midenti filiam Aethram comprimendam summisit*. Hanc etiam nocte eadem *Neptuno coniunxit*: *Ageus interea Aethra præcepit*, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néue, cuius ille filius esset, indicaret: ensẽ, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per atarẽ puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, eumq; clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athenas contendit*, nec non *Panathenæorum certamen* aggreditur, celebrare, in quibus *Minois filius Androgeus omnibus victoria præstitit*. Hunc *Jupiter*
in Ma-

in *Marathonium* taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum *Athenas* ad *Lai* certamen euntem, ab *athletis* ob inuidiam dolo necatum fuisse prodant. *Minos*, audita filij morte, quo tempore in *Paro* *Gratys* sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in *Paro* *Gratys* immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens comparata classe *Athenas* oppugnavit.

Megara item *Niso* *Pandionis* filio regnante subvertit. Ad hac *Megareum* *Hippomenis* filium qui ex *Onchesto* *Niso* opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia proditione occubuit. Nam cum *Scylla* filia *Minois* amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interiit. *Minos* itaque *Megarum* potitus, virginem vincitam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimuero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando *Athenas* capere minime posset, *Ionem*, ut *Athenienses* commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, *Athenienses* *Hyacinthi* filias *Antheidem*, *Ægeidem*, *Enthenidem*, & *Lytaam* *Geraſti* ad *Cyclopi* tumulum iugularunt, sed harum pater *Hyacinthus* *Lacedæmonæ* *Athenas*

APOLLODORI.

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas daturus renunciauit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē et̃ etate parīū, puellarū, sine armis & Minotauro deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërbatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum exēl debet: Hunc Dadalus filius Eupalami, quī Metionis, & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inuentor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem cōfugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra, Ægeoque natus iam grandis factus,

factus, petra summotâ calceos, atq; ensẽ auferet,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacauit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlia fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Coryneta diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua munitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferra
 consuenit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
 pea, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriũ
 imbecillitate flectere nequirent, arborum in se re-
 dentium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-

ciatum è medio su-

stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV- PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN APOLLODORO CONTINENTVR, *cuius numerus primus folium, secundus paginam, indicat.*

A.

A Bas.	19. 2. & 30. 1.	Acteus.	74. 1. & 77. 1.
Abdera.	40. 2. & 41. 2.	Acte.	76. 1.
Abderus.	40. 2.	Acton.	12. 2.
Abfyrtides insula.	14. 1.	Actor.	14. 2. & 17. 1. & 19.
Abfyrtus.	24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2	
Acarnan.	65. 1.	Adiante.	29. 2.
Acarnaniae ciuitas.	65. 1.	Admete.	41. 1.
Acastus.	18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparæ	
2. & 75. 2.		69. 1.	
Achæus.	12. 1.	Admetus.	14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons.	64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.	
Achelous.	7. 2. & 14. 1.	Adonis.	77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.		Adrastea.	52. 1.
Acheron.	9. 2.	Adrast.	19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde sic dictus.		Adyre.	29. 2.
75. 2.		Acaci pictas.	74. 1.
Achilles ad Troiam.	76. 2.	Acacus.	14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-		Acacus apud inferos.	74. 1.
ron.	75. 2.	Aceta.	16. 2.
Achiui.	12. 1.	Aectes.	16. 2.
Acontes.	85. 2.	Aegæon.	65. 1.
Acrisij mors.	33. 2.	Aegæoneus.	73. 1.
Acrisius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.		Aegrus.	14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acrisius subterraneam do-		Aegialca.	10. 1. & 19. 2. &
mum struit.	31. 2.	39. 1.	
Actæa.	6. 2. & 29. 1.	Aegialeus.	19. 2. & 26. 2. &
Actæon.	56. 2.	63. 2.	
Actæonis canes, & eorum		Aegimius.	46. 2. & 50. 2.
nomina.	56. 2.	Aegina.	17. 1. & 73. 2.
		Aegina	

INDEX.

Aegina insula.	73. 2.	Agelastus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.	27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &	
Aegleis.	80. 1.	57. 1.	
Aegyti filij.	28. 1.	Agenor's genus.	52. 2.
Aegypti filioru cædes.	29. 1.	Aglia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyprus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aëlo.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alaſtor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcaus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcahous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.	& 74. 2.	
Aeolenses.	12. 2.	Alceſtis.	18. 1. & 45. 1.
Aeolia.	13. 2.	Alceſtis reditus in vitâ.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alceſtis Admeto nubit.	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeſchreſis.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aeſculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aeſon.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aeſonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Actna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis. furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.	53. 1.	
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agathenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agauc.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alebion.	42. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	52. 2.

I N D E X.

Alctor.	21.1.& 60.2.	Amphilochus.	63.2.& 65.
Aletes.	69.2.		1.& 70.1.
Alcus.	10.2.& 47.2.& 50.1.	Amphimachus.	34.1.
	66.2.	Amphion.	18.1.& 58.2.&
Alexander.	50.1.		59.1.
Alexiars.	49.2.	Amphithea.	19.2.& 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1.& 6.2.
Alirrhothius.	77.1.		& 9.1.& 79.2.
Almenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Alocus.	12.2.	boas.	34.2.
Aloidæ.	12.2.	Amphitryo Thebas petit.	
Aloidarum contra Iouem			34.2.
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Peloponne-	
Alopius.	49.2.	so eijcitur.	ibidem.
Alphesibora.	77.1.	Amphitryo.	14.2.& 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cædes.	32.2.
Althæa.	15.2.& 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althææ, & Cleopatæ me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amaltheæ cornu.	48.1.	Amycus.	21.2.& 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amymons.	28.2. &
Amarynthus.	56.2.		29.1.& 38.2.
Amazones.	47.1.& 40.2.	Amyntor.	49.1.& 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2.& 18.2.
Amphianax.	30.1.		& 30.2.
Amphiaraus.	14.2.& 20.2.	Anactor.	34.1.
	& 19.2. & 60.2. & 36.1.	Anaphe.	24.2.
	& 61.1.& 70.1.	Anaurus fluuius	20.1.
Amphictyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2.& 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Anaxus.	14.2.& 20.2.& 23
Amphilochicum Argos.			1.& 66.2.& 70.1.
	65.1.	Anchinoc.	28.1.
		Anchisa.	

INDEX.

Anchises.	71.2.	Apemofyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper erymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus.	13.2. & 17.1. & 68.2. & 69.1.
Andraemon.	51.2. & 14.1.	Apheta.	21.2.
Androgeos.	41.1. & 53.2.	Aphidas.	66.1.
Andromache.	73.1.	Apia.	26.1.
Andromeda exposita Ceto marino.	32.2.	Apis.	13.1. & 26.1. & 27.1.
Anexibia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio Iyram,	
Anni in treis partes diuifio.		ac fistulam capit.	68.1.
77.2.		Apollo , pugnat contra Gigantes.	10.1.
Annus tempore Cadmi annorum octo.	55.2.	Apollo Aeglaus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis feruitus.	19.2.
Antæus.	43.1.	Apollinis , & Mercurij ob abactos boues contentio.	
Antea.	30.1. & 31.1.	67.1.	
Anthea.	49.2.	Apollinis, & Neptuni ira in Troiam.	41.2.
Anthemus.	42.1.	Apri Calydonij uenatio, ac Venatorum nomina.	14.2.
Antheis.	80.1.	Arabia.	29.1.
Anthelea.	29.1.	Arbas.	42.1.
Anthippe.	49.2.	Arbelus.	29.2.
Antiades.	ibidem.	Arcas.	66.1.
Antidus.	ibidem.	Arcefius.	20.2.
Antigone.	60.1. & 63.1.	Archebates.	65.2.
& 74.2.		Archedicus.	49.2.
Antileon.	49.2.	Archelaus.	29.1. & 34.1.
Antilochus.	18.1. & 70.1.	Archemachus.	49.2. & 73.1.
Antimache.	66.2.	Archemorus.	19.2.
Antimachus.	50.1.	Architeles.	47.1.
Antinoë.	25.2.	Area.	53.1.
Antioche.	15.2.	Arene.	68.2.
Antiochus.	34.1.	Areftor.	27.2.
Antiope.	49.2. & 58.1. & 67.2.		
Antiphus.	12.2. & 73.1.		
	Apemofy.		

INDEX.

Arete.	14.2.	Ascalaphus.	9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.	70.1.	
Aretus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.2.	45.1.	
Argæus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus.	17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor		74.2.	
57.2. & 19.2.		Assaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum nomina.	20.2.	29.1.	
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	Astera ciuitas.	8.1.
Argos.	27.1.	Astertion.	53.1.
Argus canis.	57.1.	Asterius. 18.1. & 21.1. & 53.	
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.		2. & 54.1.	
1. & 26.2. & 27.1.		Asteropea.	17.1. & 37.2.
Argorum aquarum penuria		Astra.	6.1.
28.2.		Astræus.	ibid.
Argo nauis Neptuno dedicatur.	25.2.	Astyanax.	49.2.
Argus nauis verba.	24.1.	Astycratea.	58.2.
Argyphia.	28.2.	Astydamia.	50.1. & 75.2.
Ariadne.	53.2.	Astybia.	49.2.
Arion equus.	63.1.	Astygonus.	73.1.
Arystæus.	56.1. & 56.2.	Astyochæ.	58.2. & 48.1. &
Aristodeme.	73.2.	50.1. & 71.2.	
Aristodemus.	51.1.	Astynous.	77.1.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Astypalza.	46.2.
& 50.2.		Atabyrium.	54.1.
Aræus.	36.1.	Atalanta.	14.2. & 20.2. &
Arfinoe.	68.1. & 64.1. &	66.2. & 74.2.	
64.2.		Atalæ, & Pelci lucta.	67.1.
		Atalæ & Melanionis cursus.	

fus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.2.& 8.2.
Atalantę, & Melanionis tráf		& 17.1.	
formatio.	67.1.	Automate.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe.	6.2.& 29.1.& 50.
Ate Phrygię tumulus.	71.2.		1.& 56.1.
Athamas.	56.1.& 16.1.	Autefion.	51.1.
& 16.2.		Autolicus.	35.2. & 20.2.
Athenę à Castore, & Pollu-		& 45.1.	
ce capiuntur.	73.1.	Axion.	64.2.
Athenę.	76.2.		B.
Athenienfes Thebas capiūt.		Bacchę in vincula conijciūt-	
64.1.		tur.	57.1.
Athenienfium pro Andro-		Bacchi columnę.	57.1.
gei morte fupplicia.	81.2.	Bacchi, & Cereris in Atticā	
Athenienfium pueri feptem		aduentus.	78.2.
& totidem puellę, ad Mi		Bacchi furor.	57.1.
notaurum in Cretā quot-		Bacchi myfteriorum inuen-	
annis mittuntur.	81.2.	tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas.	6.1.& 44.1.& 68.1.&	Bacchus in hędum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticę primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2.& 70.1.&	Batea.	69.2.& 71.2.
79.1.		Baton.	63.1.
Atromus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimę-	
Attis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Atrymnus.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge.	47.2. & 50.& 66.2.	Bellerophontis certamina.	
Augeę boues.	39.2.		31.1.
Augeas.	20.2.& 39.2.&	Bellerophontis hiftoria.	ibi-
40.2.& 43.1.		Belus.	28.1.& 52.2.
Aureum vellus.	16.2. &	Bentheficyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.
			L 5
			Bias.

INDEX.

Bias. 18. 1. & 18. 2. & 30. 2.	55. 1.	
& 73. 1. & 80. 1.	Cadmus. 52. 2. & 53. 1.	
Bistones. 40. 2.	Cæneus. 20. 2.	
Bithynis. 21. 2.	Calais. 20. 2. & 22. 1. &	
Boreas. 10. 2. & 79. 1. &	79. 2.	
79. 2.	Calchas. 76. 1.	
Bores. 57. 1.	Caliandes. 29. 1.	
Borus. 74. 2. & 75. 1.	Callias. 52. 1.	
Bosporus. 27. 2.	Callichorus puteus. 6. 1.	
Brestia. 77. 1.	Callidice. 92. 2.	
Briareus. 5. 1.	Calliope. 7. 1.	
Bromius. 29. 1.	Calirrhoe. 42. 2. & 64. 2.	
Bronzes. 5. 1.	& 64. 1. & 71. 2.	
Bryce. 29. 1.	Callisto. 66. 1.	
Bucolion. 72. 2. & 65. 2.	Callistus transformatio.	
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Buleus. 50. 1.	Calybe. 72. 2.	
Busyris. 28. 2. & 43. 2.	Calyce. 12. 2. & 13. 1. &	
Butes. 20. 2. & 24. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.	Calydon. 13. 1. & 13. 2.	
Byblij. 27. 2.	Calypso. 6. 2.	
C.	Campe. 5. 2.	
Cadmi filia. 56. 1.	Canache. 12. 2.	
Cadmi vxor. 55. 2.	Cancer hydrae auxilians. 38.	
Cadmia. 35. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in	Canethus. 65. 2.	
dracones. 58. 1.	Capaneus. 61. 1. & 62. 2.	
Cadmus annum Marti ser-	& 63. 2. & 69. 1.	
uit. 55. 2.	Capys. 71. 2.	
Cadmus ad Enchelienses.	Carnes assandi inuētio. 8. 1.	
57. 2.	Carteron. 65. 2.	
Cadmus draconis dentes se-	Casius mons. 10. 2.	
rit. 55. 2.	Cassandra. 73. 1.	
Cadmus Illyricorum re-	Cassiopea. 53. 1.	
gnum affecutus. 58. 1.	Cassiopeae cum Nereidibus	
Cadmus delphos accedit.	contentio. 32. 2.	
	Castor	

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cerua cornuta.	38.1.	
2. & 69.2. & 70.2.	Ceteus,	66.1.	
Castoris, & Pollucis immor	Ceto.	6.2. &	
talitas.	71.1.	32.1.	
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceuthonymus.	44.2.	
68.2. & 70.2.	Ceyx.	12.2. & 48.1.	
Caucasus.	43.2.	Charus.	29.1.
Caucasus mons.	11.2.	Chalbes Ceryx.	43.2.
Caucon	65.2.	Chalciope .	16.2.
Cebren.	73.2.	Chalciope.	80.2.
Cebriones.	73.1.	Chalcodon. 29.1. & 46.2.	
Cecropia.	76.2.	& 70.1.	
Cecropis corpus.	76.1.	Chariclo.	6.1.
Cecrops. 79.1. & 80.1.	Cherimachus.	34.1.	
& 76.1.	Chersidamas. 34.1. & 73.1.		
Celæneus.	34.1.	Chersonnesus.	16.2.
Celæno. 29.2. & 67.2.	Chimæra. 17.1. & 31.1.		
Celenderis.	77.1.	Chione.	79.2.
Celeus. 9.1. & 78.1.	Chiron. 38.2. & 44.1. &		
Celeustanor.	49.2.	69.1. & 6.1. & 56.2. &	
Celeutor.	15.2.	75.2. & 76.1.	
Cenæum.	49.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Centimani. 5.1. & 6.1	ratus moritur.	39.1.	
Cephalicænis. 35.1. & iacu-	Chironis antrum..	56.2.	
lum.	79.1.	Chloris.	59.1. & 18.1.
Cephalus. 17.1. & 35.1.	Chromius. 34.1. & 73.1.		
& 77.1. & 79.1.	Chriteus.	12.2.	
Cepheus. 14.2. & 20.2	Chrisaon.	42.1.	
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chryse.	32.2. & 58.1.	
2.	Chryseis.	41.1. & 49.2.	
Cephisus.	79.1.	Chryses.	53.2.
Cerberus.	44.1.	Chrysippe.	29.1.
Cercestis.	29.1.	Chrysippus.	29.1. &
Cercopes.	45.2.	58.2.	
Ceres. 5.2. & 9.1. &	Chrysopea.	66.1.	
18.1.	Chthonia.	79.1.	
	Chthonius.		

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.
Cibifis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus. 14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio. 30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clyfonymus. 76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra. 69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40. 2. & 41. 1.	Clytia. 76. 1.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytippus. 49. 2.
Circæa radix.	79. 1.	Clytius Gigas. 10. 1.
Circe.	16. 2.	Co infulæ scissio. 10. 1.
Cisseus.	29. 1. & 72. 2.	Cælus primus orbi imperat. 5. 1.
Cithæron.	56. 2. & 57. 2. & 59. 1. & 59. 2.	Cæli vxor. 5. 1.
Cithæronæus leo.	36. 1.	Cæli, & Telluris filij. 5. 1.
Cius vrbs.	21. 2.	Cæranus. 54. 2.
Clametidus.	49. 2.	Cæus. 5. 1. & 5. 2.
Cleobæra.	13. 2.	Colchicorum cum Phæaci- bus habitatio. 24. 2.
Comietho.	35. 1.	Colonus. 60. 1.
Cleochæra.	68. 2.	Comætho. 34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tondendi mos in funere. 11. 1.
Cleodora.	29. 1.	Comata. 21. 1.
Cleodoxa.	58. 2.	Contumelia. 8. 1.
Cleone.	37. 1.	Copreus. 37. 2.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Corcyra. 24. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1. & 29. 1. & 29. 2. & 79. 1. & 71. 2.	Cærethon. 65. 2.
Cleophile.	66. 2.	Corinthus. 17. 1. & 16. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronis. 68. 2.
Clio.	70. 1.	Coronus. 20. 2. & 48. 2. & 70. 1.
Clite.	29. 1.	Corui transformatio. 68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes. 7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum. 11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryneta.
Clotho.	6. 2.	Cranæ. 77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme. 77. 2.
		Cranaus.

INDEX.

Cranaus.	12.1. & 76.2. & 77.2.	Cylene mons.	67.2. & 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoe.	6.2.
Cratæus.	54.2.	Cynethus.	65.2.
Cratæus.	18.1.	Cynortas.	17. 1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68. 2. & 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon.	34.2. & 49.2. & 59.2. & 25.2. & 63.1.	Cytorus.	16.2.
Creontiades.	36.2. & 50.1.	Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.	D.	
Cresphontes.	51.2. & 52.1.	Dædalus.	45.2. & 53.2.
Crete.	54.2. & 53.2. & 54.1.	Dædalus mirandorum operum excogitator primus.	81.2.
Creteus.	17.2. & 18.1. & 54.1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.	Dædalus Talaum inuidia necat.	82.1.
Creuſa.	12.1. & 73.1. & 79.1.	Dædalus cædis reus in villa Martis.	82.1.
Criafus.	27.1.	Dædali fuga.	ibid.
Crino.	29.2.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Critheus.	12.2.	Damaſichton.	58.2.
Crius.	5.1. & 6.1.	Damaſippus.	69.2.
Croci genus.	50.1.	Damaſistratus.	59.2.
Crocon.	6.1.	Danae.	30.1.
Cteatus.	46.2. & 70.1.	Danaes fabula.	31.2.
Cteſippus.	50.1.	Danai.	28.1.
Curetes.	52.1. & 54.2.	Danai filia.	ibid.
Curetes à Ioue interficiuntur.	27. 2.	Danai fuga.	28.2.
Cyanippus.	19.2.	Danai, & Aegypti diſcordia.	28.1.
Cybella.	57.1.	Danaiſes rufus uiris copulantur.	29.2.
Cychreus.	74.2.	Danaiſum expiatio propter uirorum eadem.	29.2.
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaus.	27.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur.	69.1.	Dardania regio.	71.1.
Cyclopum habitatio.	30.1.	Dardanus	
Cygnus.	43. 1. & 48. 2.		

INDEX.

Dardanus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.	2.	
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	
& 49. 1. & 50. 1. &		10. 2.	
14. 1.		Diana Oeneo irata.	14. 1.
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 2.
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1.
Deicoon.	36. 2. & 50.	Dino.	32. 1.
1.		Diocorystes.	29. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diogenca.	79. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deioneus.	79. 1.	Diomedc.	68. 2.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 2. & 65. 2. &
50. 1.		70. 1.	
Deiotes.	73. 1.	Diomedis equæ.	46. 2.
Deiphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
73. 1.		& 71. 1.	
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioscouri vnâ.	70. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29. 2.
& 60. 2.		Dirce.	58. 2.
Deliades.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem.
Delos.	8. 1.	Doliche.	45. 2.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21. 1.
Democoon.	73. 2.	Dorion.	29. 1.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6. 1.
Deorum fuga in AEgyptû.		Dorus.	12. 1. & 13. 1.
11. 2.		Dorientes.	12. 2.
Dercynus.	42. 2.	Dorycleus.	69. 2.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73. 1.
Deucalion.	77. 2.	Doto.	6. 2.
Deucalion & eius diluuiû		Dexithea.	53. 2.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43. 1.
Deucalionis filij.	54. 2.	Draconis cuiusdam admi-	
Dexamenus.	39. 2.	randa.	55. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Draconis dentes.	23. 1.
		Dryas	

INDEX.

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarspho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	43. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynastes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 28. 2.	
E.	Eleuchea.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 51. 1. & 42. 1.	Enipeus	17. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento	31. 1.
Echinades insulæ. 22. 2.	Enthenis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Eetion 73. 1.	Epicaste 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus	27. 2.
Elata. 21. 1.	Epidaus	18. 1.
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas 63. 2.	
Elattonus 63. 1.	Epilaus	49. 2.
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuchea 50. 1.	Epochus	66. 2.
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eratus	49. 2.
Elio 35. 1.	Erasippus	50. 1.
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis	67. 2.
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 10. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 48. 1.
Erichtheus. 76. 2. & 79. 1.	Eucreas. 34. 1. & 34. 2. &
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euippe. 29. 1.
Erimus. 40. 2.	Euhippus. 13. 2.
Erinyes. 5. 2.	Eulimene. 6. 2.
Erinyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60. 1.
Eriphyle. 29. 2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe. 6. 2.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42. 1.	& 27. 2.
Erythia. 43. 1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49. 2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17. 1.	Eunice. 6. 2.
Eryx. 42. 2.	Eunomia. 6. 2.
Estica. 64. 7.	Eunomus. 48. 1.
Eteocles. 60. 2.	Eupalamus. 80. 1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37. 1.
lare cetramen. 62. 2.	Euphemus. 20. 2.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphrosyne. 7. 1.
Ethodæa. 58. 2.	Europa. 42. 2.
Euxmon. 95. 2.	& 52. 1.
Euadne. 27. 1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proijcit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6. 2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Euryalus. 15. 2. & 19. 2. &
Euander. 73. 1.	20. 2.
Euboras. 49. 2.	Eurybius. 18. 1.
Eubotes. 49. 2.	& 49. 2.
Euchenor. 29. 1.	& 50. 1.
Eucrate. 6. 1.	Eurybora. 6. 1.
Euenus fluius. 39. 2.	& 6. 2.
Euenus. 13. 2. & 29. 1. &	Eurycapæ. 49. 2.
	Eu-

INDEX

Eurycapylus.	49. 2.	Euxanthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	60. 1.	Gadira	42. 1.
Eurylochus.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gerestus.	81. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Geryones & eius boues	42. 1.
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigātū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucithoē.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolum abdit.	37. 2.	Glautus vaticinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurythemis.	13. 2.	Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	32. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgonēs.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Minervę datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutychē.	69. 2.	Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pñiciē, & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	
		M	
		Gorg-	

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Corgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Graci.	12. 1.	Helna a Thescro raptā.	69. 2.
Grati r.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensores iurāt	70. 2.
Gratton gigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in su-		Helix.	65. 2.
neribus. v. fus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hamonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellespontus.	16. 1.
Hagnius.	20. 2.	Hemation.	71. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpyiæ. 6. 2. & 22. 1. &		Heraeus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iustonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	suscipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10.	Herculis infantia. 35. 2.
1. & 46. 2.	Herculis labores. 37. 1.
Hercules Co depopulatur. 46. 2.	Herculis magistri. 35. 2. & 37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18. 1	Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36. 2.
Hercules in Augeam bellum mouet. 46. 2.	Hercu. prosopographia 36. 1
Hercules in Lacedæmonem. 45. 1.	Herculis sagitta. 38. 1.
Hercules in Pylum. 47. 1.	Herculis sacra, in quibus excedendi mos. 43. 2.
Hercules in Solem arcum intendit. 42. 1.	Herculis vxor in cælo. 29. 2
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48. 1.	Hermione. 70. 2.
Hercules Nereum comprehendit. 43. 1.	Herse. 77. 1.
Hercules, quādo primū hoc nomine sit dictus. 37. 1.	Hermus. 29. 1.
Hercules Strynōmem innauigabilem facit. 42. 2.	Hesione. 29. 2. & 41. 2. & 46. 1. & 72. 1.
Hercules venditur. 45. 2.	Hesperidum nomina. 43. 1.
Herculi dies dictus. 36. 1.	Helychea. 50. 1.
Herculis arma. 37. 1.	Hierax. 27. 2.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliat. 45. 2.	Hieromneme. 71. 2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38. 2.	Hippalinus. 20. 2.
Herculis Columnæ. 42. 1.	Hippasus. 20. 2. & 49. 1.
Herculis cum Plutone pugna. 20. 1.	Hippeus. 49. 2.
Herculis facinora. 36. 1.	Hippocoon. 47. 1. & 47. 2. & 69. 2.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42. 2.	Hippocorystes. 29. 2. & 69. 2
Herculis furor 37. 1. & 45. 1	Hippococrates. 50. 1.
Herculis grauitas. 21. 2.	Hippodamas. 12. 2. & 13. 2.
	Hippodamia 29. 1. & 31. 2.
	Hippodice. 29. 2.
	Hippodromus. 49. 2.
	Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
	Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10. 2.
	Hippolytus. 29. 1. & 45. 2.
	Hippomedon. 61. 1. & 62. 1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermnestra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.		2. & 29. 2. & 30. 1.
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoë.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsiyle.	21. 1. & 61.
	& 73. 1.		— 2.
Hippostratus.	15. 1.	Hypsista Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.		62. 1.
Hippochoë.	6. 2. & 18. 1.	Hyrnero.	52. 1.
	& 34. 1.	Hyreus.	67. 2.
Hippothes.	29. 1. & 69. 2.	Hyrtacus.	72. 2.
	& 73. 1.		I.
Hippotus.	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.		45. 2.
Hopoles.	80. 2.	Iason.	14. 2. & 20. 1. &
Hore.	6. 2.		75. 2.
Horus.	65. 2.	Iasus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.		67. 1.
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
	2.	Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.		2. & 78. 1.
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
	50. 2.	Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymenæus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.		2. & 29. 2. & 68. 2. &
Hyperychus.	73. 1.		70. 2.
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
	1.	Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.		2.
Hyperlaus.	15. 2.		Idome-

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuifio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis quæftio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Iliffus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Iliithyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maiaæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lij mulieribus.	6. 2.
Imenifimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni defcenfus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianaffa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio .		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io priftinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocafte.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedufa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	49. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius finus.	27. 2.	Ifeæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Ifchys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Ifmarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Ifmenec.	27. 1. & 60. 1.

I N D E X.

Ismenus. §8.2. & 63. 1. & 73. 2.	tum esse.	27. 1.
Isis. 28.1.	Ixion.	14. 2.
Ister. 29.1.	L.	
Istmicorum certamē. §6.1.	Labdacus. §8. 1. & 78. 2.	
Italia vnde. 42. 2.	Labyrinthus. §4. 1.	
Iton, 48. 2.	Lacedæmon. 30.1. & 68.1	
Itys. 78. 2.	Lacedæmon regio vnde. 68.1.	
Iuno Actæa. 26. 1.	Lachesis. 6. 2.	
Iuno Amazonum vnus formam capit. 41.1.	Ladon. §8.2. & 73. 2.	
Iuno §.2. & 6.2. & 7.2. & 8.2	Laërtes. 20. 2.	
Iuno in pugna Gigatū 10.1.	Lælaps canis nomen. 35. 1.	
Iuno Sphingem mittit §9.2	Laius. §8. 1. & §9. 1. & 45.2.	
Iunonis suspēdium. 7. 2. & 45.2.	Lampon. 72. 1.	
Iupiter. §.2. & 7. 2.	Lampus. 29. 2.	
Iupiter ad Alcmenam §5.2.	Lanomeene. 49. 2.	
Iupiter ad Calistone. 66.1	Laodamas. 63.2.	
Iupiter ad Lycaonis filios. 65. 2.	Laodamia. §2.2.	
Iupiter Atabyrius. §4. 1	Laodice. 26.2. & 66.2. & 73. 1.	
Iupiter Cenæus. 49. 1.	Laodocus. 13.1. & 61.2.	
Iupiter in Cygnum. 69. 2.	Laomedontis equæ. 41.2.	
Iupiter in Gigantum pu. gna. 11.1.	Laomedon. 41.2. & 46.1. & 49.2. & 72.1.	
Iupiter in Taurum. §2.2.	Laogoras. 48. 2.	
Iupiter patrius. §1.2.	Laogore. 77. 1.	
Iupiter Phyxius. 12.1. & 16. 2.	Laothoe. 49. 2.	
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26. 2.	Lapithæ. 48. 2.	
Iupiter Semelē vitiat. §6. 1.	Lapithes. 68. 2.	
Iupiter seruator. 37. 2.	Latona. 6.1. & 8. 1.	
Iulurandum amātium irri-	Λαῶν, denominatio. 12.1.	
	Learchus. 16. 1. & 16. 2. §6.1.	

Leanera

INDEX.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	25.2.
Leadcs.	62.2.	Lycon.	69.2.
Læda.	69.2.& 70.2.	Lycorinas finuius.	13.2.
Leitus.	70.1.& 20.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemniarum mulierum in		Lycurgus.	14.2. & 19.2.
Venerē contēptus.	21.1.		& 50.1.& 57.1. & 66.2.
Lemnus viris orbata.	21.1.		69.1.
Leo Nemæus.	37.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. &
Leon.	65.3.		41.1. & 58.1.
Leonteus.	70.1.	Lycus fortunatas insulas ha	
Leophonte.	13.1.	bitat.	67.2.
Lernæa hydra.	37.2.	Lycus.	80.2. & 65.2.
Lernæi fōtes	28.2. & 29.2.	Lyncei oculorum acumen.	
Leucippus.	17.1. & 50.1.		68.2.
	& 68.2. & 69.1. & 72.1.	Lynceus.	14.2. & 20.2. &
Leucon.	17.1.		28.2. & 56.2. & 50.1.
Leucones.	49.2.		& 68.2. & 70.2.
Leucopæus.	14.1.	Lyfes.	49.2.
Leucothca.	56.1.	Lyssianissa	6.2. & 43.2.
Libya.	52.2.	Lyfidice.	33.2. & 49.2.
Libyaregio.	28.1.	Lyfimache	19.2. & 73.1.
Lichas.	49.1.	Lyfinomus	34.1.
Licymnius.	34.1. & 34.2. &	Lyfippe	30.1.
	47.1. & 49.1. & 50.2.	Lyfippus.	50.1.
Ligyron prius Achillis no-		Lyfithous	73.1.
men.	75.2.	Lyrus	M. 71.2.
Limnorea.	6.2.	Macareus	65.2.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Macednus	65.2.
Lixus.	29.1.	Machaon	70.1.
Locri epicnemides.	49.1.	Mænalus	65.2.
Lucifer.	12.2.	Mæon	71.2.
Luna.	6.1. & 13.1.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Lycaon.	73.1.	Maia.	66.1. & 67.2.
& eius filij.	65.2.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
Lycius.	50.1. & 65.2.	Malca.	38.2. & 39.1.
Lycomedes.	76.1.	Mali punici granum.	9.2.

I N D E X.

Mantineus	30.1.	Megeffarus.	77.1.
Mantinus.	65.2.	Melampodium regio.	28.1.
Manto	64.1. & 65.1.	Melampus.	18.2. & 30.2.
Marathonius Taurus.	81.1.	Melanon.	61.1. & 66.2. & 67.1.
Mariandyni	23.1.	Melanippus.	15.2. & 63.1. & 73.1.
Marpeffa.	13.2. & 14.2.	Meleagri uxor.	14.2.
Mars a Neptuno accusatus.	76.2.	Meleagri mors.	15.1.
Mars vinculus.	13.1.	Meleager.	14.1. & 20.2. & 44.2.
Marfe.	50.1.	Melas.	13.2. & 15.2. & 16.2. & 49.1.
Marfyas.	8.1.	Melia.	38.2.
Masculam Venerem Tha		Melibœa.	59.1.
myris primus incipit.	7.1.	Melicerta.	16.1. & 16.2. & 56.1.
Martis lucus.	16.2. & 20.1.	Melie.	6.2.
Mecisteus.	19.2. & 20.2. & 61.1. & 63.2. & 65.2.	Melienses, siue Minyenses.	49.1.
Medea Aegeo nubit.	26.1.	Meline.	49.2.
Medeæ amor in Iasonē.	23.2.	Melissæ.	5.2.
Medeæ in Iasonem ira.	26.1.	Melissa.	26.2.
Medeæ pharmacorum vis.	25.2. & 23.2.	Melius.	73.1.
Medeæ in Colchos reditus.	26.1.	Melpomene.	7.1.
Medeficasta.	73.1.	Memnon.	72.2.
Media.	26.1.	Memphis.	28.1.
Medus.	26.1.	Memphis urbs.	28.1.
Medusa.	30.1. & 32.2. & 34.1 & 44.2. & 73.1.	Menachus.	29.1.
Megareus.	81.1.	Menalces, seu Megacles.	29.1.
Megara.	5.2.	Menelaus.	54.2. & 70.1.
Megamede.	36.1.	Menes.	77.2.
Megapenthes.	70.2. & 31.1. & 33.2.	Menestheus.	70.1.
Megara.	30.1. & 36.2. & 45.1.	Menesthius.	75.1.
Meges.	70.1.	Menippides.	49.2.
		Me-	

INDEX.

Mentor	49.2.& 50.1.	Mineruz; & Neptuni con-
Mercurius.	11.1.	tentio de Attica. 76. 2.
Mercurius ab Apolline va-		Minerua Lindia. 28. 2.
ticinandi peritiam discit.		Minerua in Atticam. 76. 2.
68.1.		Minos filius a morte reuo-
Mercur. Agriphontes. 17.2.		catur in vitam. 54. 2.
2.		Minos 16. 2.& 52.2.& 53.1
Mercurij aurea virga. 68.1.		Minotauri nomen. 54.1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas. 66. 2.
10. 2.		Minyæ tributum Thebanis
Mercurij ortus & furta 68.2		pendunt. 36. 2.
Mercurius superiorum & in		Minytus. 58. 2.
ferorum nuntius. 68.1.		Misericordiae ara Athenis.
Mercurius Talaria, peram,		50.1.& 63.1.
& galeam à Perseo acce-		Mnemosyne. 5. 1. & 7.1.
pta Nymphis restituit.		Mnefileus. 70. 2.
33.1.		Mnesimache. 39. 2.
Mermerus. 26.1.		Mnestra. 29.1.
Merope. 8.2.& 17.1. & 52.		Mnesteus. 70. 1.
1. & 67. 2.		Mæra. 78. 2.
Merops. 71.2.		Molione. 46.2.
Meta 80.2.		Molorchus 37.1.
Mestor 72.1.& 33.1. & 33.		Molus. 13. 2.& 54.2.
2.		Mulierum scommata in sa-
Metanira. 19.1. & 9. 2.		cris Apollinis A Eglæi. 27.1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in
liai. 77.1.		Thesmophorijs. 9.1.
Metiadusa. 80.1.		Musæ & ipsarum filij. 7.1.
Merion. 79.2.& 80.1.		Mycenarū ædificatio 33. 2.
Metis. 5. 2. & 6.1.		Mydon ab Hercule occidi-
Metop. 73.2.		tur. 41.1.
Midea. 33.2.		Myrmidone. 12. 2.
Mideæ ædificatio. 33. 2.		Myrrha. 77.1.
Miletus vade. 53.1.		N.
Milerus. 53.1.		Nais. 13.1. & 29.1.
Minerua. 77.2.& 72.1.		Naubolus 21.1.

INDEX.

Nauis primus fabricator.	28. 2.	Nereus.	6. 2. & 12. 2. & 41. 1. & 74. 1.
Nauis quinquagintiremis.		Nessus.	48. 1. & 39. 1.
ibid.		Nestor.	70. 1. & 18. 1.
• Naupactus vnde	51. 1.	Nestor in expugnatione Pyli seruat.	18. 1. & 47. 1.
Nauplius.	29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.	Nice.	6. 2.
Nausimedon.	30. 1.	Nicippe.	34. 1. & 50. 1.
Nausithoë.	6. 2.	Nicodromus.	49. 2.
Naxos.	27. 1. & 66. 2.	Nicostratus.	70. 2.
Nebrophonus.	21. 1.	Nicothoë.	22. 2.
Neleus.	17. 2. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.	Niobe.	26. 2. & 58. 2. & 65. 2.
Nelo.	29. 1.	Niobes transformatio	59. 1.
Nemæorum certamen origo.	61. 2.	Niobes filij.	58. 2.
Nemea.	ibid.	Nisus.	80. 2.
Nemesis.	69. 2.	Nisyris insula.	10. 2.
Nemesis in anserem.	ibid.	Nothus.	54. 2.
Neomeris.	6. 2.	Noxæ tumulus vbi.	71. 2.
Neoptolemus.	76. 1.	Nycteis.	58. 1.
Nephalion.	41. 1. & 53. 2.	Nycteus.	58. 1. & 66. 2. & 67. 2.
Nephele.	16. 1.	Nyctimus.	65. 2. & 65. 2.
Nephos.	50. 1.	Nymphæ.	43. 1.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis.	57. 1.	Nysa mons.	11. 1.
Neptuni Tridens.	6. 1.	Nysa.	56. 2.
Neptuni vxor.	9. 1.	O.	
Neptunus contra Gigantes.	10. 1.	Ocalea.	30. 1. & 37. 1.
Neptunus in Atticam.	76. 2.	Oceanides.	6. 1.
Neptunus Hippothoën rapit.	34. 1.	Oceanus.	5. 1. & 6. 2.
Neptunus.	5. 2. & 8. 2. & 17. 2.	Ocypeta.	6. 2. & 22. 2. & 29. 2.
Nereides.	6. 2.	Ocypode.	22. 2.
		Ocythoe.	ibid.
		Oeager.	7. 1. & 20. 2.
		Oear.	30. 1.
		Oebalus	

INDEX.

Oebalus.	68. 2 & 69. 2.	chemorus.	19. 2.
Oeehalia.	9. 1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59. 1.	Opleus.	65. 2. & 12. 2.
Oedipus Thebis eijcitur.		Opopeus.	12. 2.
60. 1.		Opus	8. 2.
Oedipus ænigmata Sphin-		Orax.	54. 2.
gis soluit	60. 1.	Orci galea.	32. 1.
Oeme.	29. 2.	Orchomenus. 80. 1 & 70. 2.	
Oeneus. 13. 2. & 29. 1. & 47.		& 65. 2.	
2. & 48. 1.		Oreas.	49. 2.
Oenoc.	16. 1. & 38. 1.	Orestes	12. 2. & 50. 2.
Oenomaus.	67. 2. & 51. 2.	Orion.	8. 2.
Oenone.	73. 2.	Orithya.	79. 2.
Oenone insula.	ibid.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oenopion.	8. 2.	Orpheus.	7. 1. & 20. 2. &
Oestrebles.	50. 1.	35. 2. & 36. 1.	
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77. 1.
Olenus.	15. 1.	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58. 2. & 62. 1.	Orthrus.	44. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. &		Ossa.	13. 1.
64. 1.		Otus.	12. 2. & 13. 1.
Oileus.	70. 1.	Oxylus	13. 2. & 51. 2.
Olea satio.	76. 2.	Oxyporus.	77. 1.
Olenius.	15. 2.	P.	
Olympici certaminis initi-		Palæmon.	20. 2. & 50. 1.
tium.	47. 1.	Palamedes.	30. 1. &
Olympufes.	50. 1.	54. 2.	
Olympus.	8. 1. & 13. 1.	Palladium.	72. 1.
Omphale. 21. 2. & 45. 2. &		Palladij templum.	72. 1.
50. 1.		Pallas. 6. 1. & 6. 2. & 7. 2. &	
Oncais Thebarum porta.		65. 2. & 71. 1.	
62. 1.		Pallas aduersus Gigantes.	
Onchestus .36. 2. & 18. 2.		10. 1.	
Onesippus.	49. 2.	Palladis & Mineruæ pugna.	
Opheltes.	61. 2.	72. 1.	
Opheltes cognomine Ar-		Pallas Gigas. 10. 1. & 80. 2.	
		M 6 Pammon	

INDEX.

Pammon.	73.1.	Patrus.	49.2.
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. & 70.1. &
Pan	8.1.	67.1.	
Panathenæorū origo.	78.1.	Pegasus.	30.1. & 32.2.
Pandion. 29.2. & 78.1. &		Pelagon	55.2. & 53.2.
79.2. & 80.1.		Pelasgia.	26.2.
Pandora.	11.2.	Pelasgus.	26.2. & 65.1.
Pandorus.	79.1.	Pelei & Telamonis exilium	
Pandrosūm.	76.2.	75.2.	
Pandrosus. 76.2. & 78.1.		Pelei & Thetidis nuptiæ.	
Pangeum.	57.1.	ibid.	
Panope.	6.2. & 49.2.	Peleus	14.2. & 20.2. &
Panopeus.	35.1.	75.2. & 74.2.	
Paphus.	77.1.	Pelia.	80.1.
Parcæ.	6.2.	Peliæ certamen.	67.1. &
Parcæ contra Gigantes. 10.		74.2.	
1. & 11.1.		Peliæ mors	25.2.
Paria.	53.2.	Pelias	17.2. & 18.1. & 20.
Paris cur dictus Alexander.		1. & 20.2.	
73.1.		Pelium mons	15.1.
Paris a Philocteta vulne-		Pellene	9.2.
ratus moritur	73.2.	Pelopea	18.1.
Parnasus.	11.2.	Pelopia	48.2. & 58.2.
In Paro Gratijs sine coro-		Pelopis ara	47.1.
nis. sacrificant, & cur. 81.1		Pelops	58.2. & 74.1.
Parthaon.	13.2.	& 80.2.	
Parthenius mons. 47.2. &		Pelops contra Atcadas	75.
66.2.		1.	
Parthenopæus. 10.1. & 61.		Pelor	55.1.
1. & 62.1. & 2. & 63.2.		Pemphredo	32.1.
& 67.2.		Penelcus	20.2. & 70.1.
Parthenope.	50.1.	Penelope	69.2. & 70.2.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Peneus	39.2.
Pasiphaes amor.	53.2.	Pentheus	56.2.
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Pereus	50.1. &
Pasithea.	78.1.	66.2.	

Perla-

INDEX.

Periapis.	76.1.	Phcegeus.	64.2.& 65.1.
Peribœa.	15.1.& 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Peridyminus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20. 2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36. 2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perſes.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Perſeus.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perſeus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27. 1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perſeus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perſeus ad Gorgonē.	32.2.	phlegraei campi.	9.2.
Perſeus Tirynthem ſe con- fert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phœbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœniſſa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filia.	32.1.
Phaſſus.	65.2.	Phorcyades.	6.2.
Phaſis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pheruſa.	6.2.		

INDEX.

<i>Phoroneus.</i>	13.1. & 26.2.	<i>Pleuron.</i>	13.1.
<i>Phraſimus.</i>	79.1.	<i>Plexippus.</i>	13.2. &
<i>Phrixus.</i>	16.1. & 16.2.		79.2.
<i>Phrontis.</i>	16.2.	<i>Plifthenes.</i>	54.2.
<i>Phrthia.</i>	11.2. & 58.2.	<i>Ploto.</i>	6.2.
<i>Phrius.</i>	65.2.	<i>Pluton.</i>	5.2. & 9.1. & 9.2.
<i>Phiccum.</i>	59.2.		& 47.1.
<i>Phileidus.</i>	49.2.	<i>Plutonis boues.</i>	42.1. &
<i>Philaca urbs.</i>	18.1.		44.2.
<i>Philaci boues.</i>	ibid.	<i>Plutonis galea.</i>	6.1. & 10.2.
<i>Phylacus.</i>	17.1.		& 32.1.
<i>Phylas.</i>	48.1.	<i>Plutus.</i>	6.1.
<i>Phyleus.</i>	50.1.	<i>Podalirius.</i>	70.1.
<i>Phyleus.</i>	39.2. 47.1.	<i>Podarce.</i>	29.2.
	70.1.	<i>Podarces.</i>	19.1. & 46.1.
<i>Phyſius.</i>	65.2.		& 72.1.
<i>Pieria.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pocas.</i>	20.2. & 49.2. &
<i>Pierus.</i>	7.1.		70.1.
<i>Piranthus.</i>	27.1.	<i>Polychus.</i>	65.2.
<i>Pione.</i>	6.2.	<i>Polites.</i>	73.1.
<i>Piren.</i>	27.1.	<i>Pollux.</i>	14.2. & 20.2.
<i>Pirene.</i>	29.1.		& 21.2 & 70.2.
<i>Pirithous.</i>	14.2. & 44.2.	<i>Polrys.</i>	41.2.
	& 70.1.	<i>Polybotes.</i>	10.1.
<i>Piſidice.</i>	12.2. & 18.1.	<i>Polybus.</i>	59.2.
<i>Piſitratus.</i>	18.1.	<i>Polycaste.</i>	18.1.
<i>Pifus.</i>	68.2.	<i>Polyctor.</i>	29.1.
<i>Pitheus.</i>	80.2.	<i>Polydeſtes.</i>	17.1. & 51.2.
<i>Pityocampes.</i>	81.2.		33.1.
<i>Placia.</i>	72.1.	<i>Polydeſtes, & amici in ſa-</i>	
<i>Platon.</i>	65.2.		12. 33.1.
<i>Pleſtri, & Lyræ inuentor.</i>		<i>Polydore.</i>	74.2.
	68.2.	<i>Polydorus.</i>	56.1. & 58.
<i>Pleiades.</i>	67.2.		1. & 75.1.
<i>Pleione.</i>	ibid.	<i>Polygonus.</i>	41.2.
<i>Pleſaure.</i>	6.2.	<i>Polydus.</i>	54.2.
			Poly-

INDEX.

Polylaüs.	49.2.	Promachus.	19.2.&
Polymedon.	73.1.	63.2.	
Polymelus.	76.1.	Promethei hominis for-	
Polymnia.	7.1.	matio.	11.2.
Polynices.	60.2. & 63.	Prometheus.	6.1.& 7.2.&
2.		& 75.1.	
Polynoe.	6.2.	Prometheus in Caucaſo af-	
Polyphemus.	21.1. &	fixus.	11.2.
21.2.		Prometheus immortalis fa-	
Polyphontes.	59.1. &	ctus.	39.1.
52.1.		Prometheus ſolutus.	44.
Polypemon.	82.1.	1.	
Polypætes.	13.1.& 70.1	Promethei uinculum.	43.
Polyxene.	73.1.	2.	
Polyxenus.	34.2.& 70.1.	Pronax.	19.2.
Polyxo.	29.1.& 67.2.	Pronoe.	13.1.
Pontus.	6.2.	Pronous.	65.1.
Portheus.	65.2.	Proſerpina.	7.1.& 44.2.&
Potamon.	29.1.	77.2.	
Porphyriion gigas.	9.2.	Prote.	56.2.
Præcones ſecialesue muti-		Proteſilaus.	70.1.
lati ab Hercule.	36.2.	Proteus.	28.2. & 41.2. &
Praxithea.	50.1. & 79.1.	57.1.	
Proci Helenam ſponſo ſuo		Prothous.	26.2. & 65.2.
ſe deſenſuros iurant.	70.	Proto.	6.2.
2.		Protogenea.	12.1. & 13.2.
Procles.	51.1.	Protomeduſa.	6.2.
Procne.	78.2.	Pſamate.	6.2. & 74.1.
Procris.	17.1. & 49.2. & 79.	Pſophis.	38.2. & 64.1.
1. & 35.1.		Pteleon.	79.1.
Proeti exilium.	30.1.	Pterelai aureus capillus.	
Proetidum inſania.	30.1.	34.1. & 35.1.	
Proetidum curatio.	30.2.	Pterelai filij Electryonis bo-	
Proëtis.	62.1.	ues abigunt.	34.2.
Proetus.	30.1. &	Pteroclaus.	34.1. &
66.2.		35.1.	
		Prous.	

INDEX.

Prou.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in-		Sardinia.	48.1.
uentio.	30.2.	Sarpedon.	41.2. & 52.2.
Pygmalion.	77.1	& 53.1.	
Pylaon.	18.1.	Sarpedonis tres ætates.	53.1
Pylarge.	29.2.	Saturni uxor.	5.2.
Pylas.	80.1.	Saturnus patris regnum oc-	
Pylus.	44.1.	cupat.	ibid.
Pylus urbe.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schœneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petra.	50.2.
		Scylla, & charybdis.	24.2.
Quinquentium.	33.2.	Scyros insula.	76.1.
R.		Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus.	36.1. & 52.	Seis.	13.1.
Rhadamanthus, & Minos		Semele.	56.1.
inferorum iudices.	53.2.	Semele ab inferis reuoca-	
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	tur.	57.2.
Rhegium.	42.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhefus.	7.2.	mos.	33.2.
Rherenor.	80.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhode.	9.1. & 29.2.	61.1.	
Rhodia.	29.1.	Serapis deus.	
Rhœcus.	67.1.	Side.	8.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Sigeum.	16.2.
S.		Silenus.	38.2.
Salamin.	74.2.	Simois.	71.2.
Salmonæus.	17.2.	Sinis.	82.1.
Salmydessus.	22.1.	Sinis Corinthiorum Isth-	
Sandocus.	77.1.	mum insidet.	ibid.
Sangarius.	72.2.	Sinis in uiatores supplicium	
		ibidem.	

INDEX.

Sipylus.	58.2.	Strymon fluuius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia. 10.1		Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylea Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Syleus.	45.1.
Solyimi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sperchius.	75.1.	61.1.	
Sphinx, & eius ænigmata.		Talus Serram inuenit.	81.2.
60.1.		Tantalus.	58.2.
Spio.	6.2.	Taphius.	34.1.
Staphilus.	20.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Sterope. 13.2. & 14.1. & 15.		Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
2. & 47.2. & 67.2. & 72.		Tauri æripedes.	23.1.
2.		Taurus.	18.1. & 25.1.
Steropes.	5.1.	Taurus in lucem proditus à Nepruno.	53.2.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Taurus cretenfis.	40.1.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 53.2. & 40.1. & 63.2.	Taygete.	67.2. & 68.1.
70.1.		Tebrus.	69.2.
Stheno.	32.2.	Tegea.	47.2.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tegyrius.	70.2.
Stratiebus.	18.1.	Telamon.	14.2. & 20.2. & 70.1. & 74.1.
Stratobates.	34.1.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Stratonice.	13.2.	Telchin.	26.2.
Stratonicus.	49.2.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strophades.	22.2.	Tele-	
Strymo.	72.1.		
Strymon.	42.2. & 57.1.		

I N D E X.

Theleboas.	65.2.	Thafus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumacus.	20.2.
Teleon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebx.	55.2.
Telestas.	73.1.	Thebx unde.	58.2.
Teleutagoras.	49.2.	Thebanorum tributum E-	
Tellus.	5. 1. & 6.2. & 9.2.	gino.	36.2.
Terra dea.	5.1.	Thebanorum murorum cō-	
Terra. Tartaro admiscetur.		structio.	58.2.
10.2.		Thebarum expugnatio.	64.
Temenus.	51.1.	1.	
Tenos.	79.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Teredaë.	70.2.	Thebe.	58.2.
Tereus.	78.2.	Thelxion.	26.2.
Terpsichore.	7.1.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1.
Terpsicrates.	50.1.	& 43.1. & 71.2.	
Testudinis iuuentio.	68.1.	Thermiscyra.	41.1.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71.1. & 74.2.	Themisto.	17.1.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Theon.	10.2.
Teucii unde.	71.1.	Thera.	58.2.
Teutamias.	33.2.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Teuthrania.	47.2.	Thermodon.	40.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Thermydræ.	43.2.
Thalia.	7.1.	Thersandrus.	63.2.
Thalpius.	70.1.	Thersippus.	15.2.
Thamyris Venerem maf-		Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
culam primus incipit.		Theseus Minotaurum ne-	
7.1.		cat.	
Thanace.	77.1.	Thesei facinora	82.1. & 81.2.
Thasus.	41.2. & 53.1.	Thespis.	36.2. & 48.1.
		Thespij	

INDEX.

Thespij filia.	36.1.	Tisiphone	5.2.& 65.1.
Thesproti.	48.1.& 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Titanes	5.1.& 5.2
Thesalicorum montium di			6.1.
lunij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proies	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thestius.	13.2.& 69.2.		1.& 77.1.
Thetis.	6.2.& 7.2.	Tiryus	8.1.
& 57.1.& 75.1.		Tlepolemus	48.1.&
Thia.	5.1.		50.1,
Thiodamas.	48.2.	Tmolus	45.2.
Thoas.	21.1.& 69.2.&	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxus	14.1.
Thoricus.	35.1.	Toxicrates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachin	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	12.2
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi currus,	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripsippas.	49.2.	Triton	69.1.& 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluvius	7.2.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigafis.	49.2.	Troilus	73.2.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tydeus	15.2.& 60.2
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2.& 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphyfe.	50.1.		2.
Tiresia sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2.& 62.1		15.2,& 61.1.
Tiryns.	30.1.	Tyndareus	63.1.& 69.2.&
Tisamenus.	50.2.51.2.		47.2.&

I N D E X .

47. 2. & 17. 1.	Deorum sententia. 76. 2.
Typhen. 10. 2. & 31. 1. &	Vulpes, Cadmiam deuastat.
37. 1. & 42. 1. & 43. 1. &	35. 1.
59. 2.	Vulpes in lapidem. ibid.
Tyrannus. 34. 1.	Vulpes Thebanum agrum
Tyria. 29. 1.	infestans. ibidem.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.	X.
Tyrrheni in Delphines. 57.	Xandidus. 49. 2.
2.	Xanthippe. 13. 2.
V.	Xanthippus. 15. 2.
Vdaus. 55. 2. & 62. 1.	Xanthus. 49. 2.
Venti. 6. 1.	Xanthus. 75. 2.
Venus. 6. 2.	Xenodamus. 70. 2.
Vesta. 43. 1.	Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Vitis inuentor. 57. 1.	Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Viris prima plantatio. 14. 1.	Z.
Vhyfles. 70. 1. & 76. 1.	Zelus. 6. 2.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.	Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Volcanus contra gigantes.	Zethus. 58. 1. & 67. 2. &
10. 1.	58. 1.
Vrania. 7. 1.	Zeuxippe. 78. 2.
Virbiun prima occupatio ex	

F I N I S .

